

Dosar penal nr. 1-2313/2023
PIGD 1-20136914-12-1-19092023

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

04 august 2025

mun.

Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa de judecată în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecător

Cuşcă Liliana

Grefieri

Loredana

Dmitriev Victor, Donos Doina, Guţu

Cu participarea:

Procurorilor

Popa Constantin, Nadulişneac

Tatiana, Căuş Ala

Avocatului inculpatului

Cuşnir Sergiu

Inculpatului

Maşaev Denislam

Interpretului

Penov Serghei

a judecat în şedinţă publică, în procedură generală, în limba de stat, cauza penală în privinţa lui

Maşaev Denislam *****, născut la *****,
IDNP: *****, cetăţean al Republicii Moldova,
originar şi domiciliat în *****, studii
superioare, angajat în câmpul muncii, supus
militar, căsătorit, nu are persoane la
întreţinere, fără dizabilităţi, fără
antecedente penale, învinuit în săvârşirea
infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2),
art. 324 alin. (4) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:

Cauza a fost examinată în prima instanţă în perioada 12.11.2020 – 18.04.2023

În instanţa de recurs: 16.05.2023 – 26.06.2023.

La rejudecare în prima instanţă:

în procedura judecătorului Lupaşco Lilia: 19.09.2023-14.03.2024

în procedura judecătorului Cuşcă Liliana: 14.03.2024-04.08.2025

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

A C O N S T A T A T :

1. Potrivit rechizitoriului, Mașaev Denislam, este învinuit de faptul, că deținând în baza ordinului nr. 126 EF din 18 octombrie 2010, emis de șeful Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI, funcția de specialist principal al Secției Supraveghere Normativă în Construcție a Direcției Salvatori și Pompieri a Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI, în grad special - locotenent s/salvare, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statului de drept, ignorând prevederile art. 6¹ alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției, nr. 90 din 25.04.2008, conform cărora, funcționarilor publici le este interzis să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate lor personal sau familiei lor, dacă oferirea sau acordarea acestora este legată, în mod direct sau indirect, de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu; contrar prevederilor art. 42 lit. e) din Legea privind Serviciul Protecției Civile situațiilor Excepționale, nr. 93-XVI din 05.04.2007, conform cărora colaboratorii serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale este obligat să execute cu conștiinciozitate datoria lor profesională; contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; a pretins și primit prin intermediul lui Soltan Valeriu de la Cheibaș Serghei mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2 200 lei, echivalentul a 100 euro, în următoarele împrejurări:

În perioada 09 - 20 decembrie 2016, Mașaev Denislam *****, având spre examinare cererea SRL „Sevacons” cu privire la coordonarea și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 pentru obiectivul „Complex locativ cu obiective de menire social-culturală din stradela Studenților 17A”, sub pretextul că blocul în cauză are probleme și anume necorespunderea spațiului unde este amplasat cazanul cu gaz natural cu tiraj forțat, refuza coordonarea și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 într-un termen mai restrâns decât termenul prevăzut de Regulamentului privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor aprobat prin ordinul Serviciului protecției civile și Situații Excepționale nr. 170 din 13.08.2014.

În continuare, în perioada indicată, zi nestabilă de organul de urmărire penală, Soltan Valeriu Ion, exercitând funcția de șef al Secției apărare împotriva incendiilor a detașamentului salvatori și pompieri Buiucani al DSE mun. Chișinău a SPC și SE al MAI, deținând și el apartament în blocul locativ amplasat în mun. Chișinău, stradela *****, construit de compania SRL „Sevacons”, dorind să-l ajute pe Cheibaș Serghei pentru a fi conectat blocul locativ la rețeaua de gaze naturale până la 31 decembrie 2016, care era condiționat de coordonarea și avizarea proiectului de gazificare, a intervenit pe lângă Mașaev Denislam *****, cu rugămintea de a urgenta examinarea cererii de coordonare și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 într-un termen mai restrâns decât termenul prevăzut de Regulamentului privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Astfel, în cadrul discuției avute, Mașaev Denislam *****, pentru urgentarea examinării cererii SRL „Sevacons” într-un termen mai restrâns, precum și pentru avizarea și coordonarea proiectului de gazificare, a pretins de la Cheibaș Serghei directorul SRL „Sevacons” prin intermediul lui Soltan Valeriu mijloace bănești ce nu i se cuvine în mărime de 100 Euro (echivalentul a 2 127 lei conform ratei oficiale medii de schimb a BNM pentru perioada dată).

Despre faptul că Mașaev Denislam *****, pretinde mijloace bănești ce nu i se cuvine în mărime de 100 Euro, (echivalentul a 2 127 lei conform ratei oficiale medii de schimb a BNM pentru perioada dată), pentru urgentarea examinării cererii SRL „Sevacons” într-un termen mai restrâns, precum și avizarea și coordonarea proiectului de gazificare, Soltan Valeriu a comunicat directorului SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei, ultimul fiind de acord, acceptând de a transmite mijloacele bănești pretinse, doar după ce va primi proiectul coordonat.

Aproximativ la 21 decembrie 2016, Soltan Valeriu s-a întâlnit cu Mașaev Denislam în mun. Chișinău, în adiacentul sediului Direcției Salvatori și Pompieri a SPC și SE al MAI, amplasat pe ***** unde conform înțelegerii avute cu Soltan Valeriu a transmis din bani personali suma de 2 200 lei, echivalentul a 100 euro, iar Denislam Mașaev a primit suma anterior pretinsă, precum și a transmis către Soltan Valeriu proiectul de gazificare nr. AGI 160/113/01-10-1 coordonat și avizat.

În aceeași zi, Soltan Valeriu s-a întâlnit cu administratorul SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei și i-a transmis proiectul de gazificare nr. AGI 160/113/01-10-1 avizat și coordonat, iar Cheibaș Serghei, a dat lui Soltan Valeriu suma de 100 euro, în bancnote a câte 50 Euro, echivalentul a 2200 lei, bani anterior preținși și primiți de Mașaev Denislam.

*Astfel, Mașaev Denislam *****, este învinuit de către organul de urmărire penală, că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit prin participație coruperea pasivă, infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2), art. 324 alin. (4) din Codul penal, manifestată prin pretindere și primire prin mijlocitor, de către o persoană publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.*

2. În ședința de judecată preliminară, inculpatul a declarat că nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, dorește examinarea cauzei în procedură generală, iar acuzatorul de stat Popa Constantin și apărătorul inculpatului Cușnir Sergiu, au susținut în mod similar examinarea cauzei în procedură generală.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. art. 345, 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în procedură generală, cu participarea inculpatului, în limba de stat și în ședință de judecată publică.

3. Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Mașaev Denislam, la întrebările instanței a relatat că, a început a activa în serviciul de pompieri în luna februarie 2007, activând în funcții cu specific de stingerea incendiilor. În luna martie 2010, a fost transferat în cadrul direcției salvatori și pompieri în biroul de serviciu nr. 7 de la etajul 2 al sediului. În birou erau amplasate 4 mese de lucru, în care activau 3 angajați. În decembrie 2010, de pe masa lui de serviciu a dispărut portmoneul și toate actele de identitate, inclusiv legitimația de serviciu. După o discuție cu conducerea, i s-a recomandat să nu escaladeze situația și să recupereze actele în modul corespunzător. În luna august 2011, a plecat la studii în Federația Rusă pe linia de serviciu. În luna noiembrie 2013, a avut o convorbire telefonică cu șeful direcției pompieri în scop de concretizare a revenirii sale de la studii. În

luna decembrie 2013, a discutat cu colegul de birou Dimitrii Zinenco, care i-a comunicat că Soltan Valeriu a fost transferat la sector, eliberând în acest fel funcția ocupată de el. A revenit de la studii, la data de 01.04.2014 în aceeași funcție. După tragicul incendiu din 01 mai 2014, în rezultatul unor controale comune, s-a întâlnit față în față cu Soltan Valeriu care i-a reproșat că a fost găsit țap ispășitor pentru a fi eliberată funcția destinată lui. Începând cu luna aprilie 2016, pana în luna iunie 2017, asigura interimatul șefului de secție. Una din atribuții era conlucrarea cu șefii și angajații organelor teritoriale în ceea ce privește examinarea cu ieșire la fața locului a anumitor cereri (petiții), inclusiv conlucrând astfel și cu domnul Soltan Valeriu, care era șeful secției teritoriale Botanica. Actele întocmite se contr*****nau de reprezentării organelor teritoriale. În noiembrie 2016, a examinat sesizarea SRL „*****”, cu privire la constatarea necorespunderii construcției unei anexe din ***** Verificând informația din registrul electronic, a identificat informația cu privire la faptul că anexa menționată a fost coordonată de Soltan Valeriu. Despre acest fapt a raportat conducerii care a dispus examinarea sesizării fără participarea organelor locale, cu mențiunea solicitării tuturor actelor de la Soltan Valeriu. Drept rezultat, fiind apelat și solicitat domnul Soltan Valeriu cu privire la prezentarea celor solicitate, s-a arătat nedumerit și i-a comunicat că de fapt este o reglare de conturi, asigurându-l că el a procedat corect indicând că sesizarea este nefondată. După examinarea sesizării, cu ieșire la fața locului, la data de 15.12.2016, a constatat temeinicia sesizării depuse. Despre cele constatate, a raportat șefului care a acceptat concluzia și a dat indicație să explice decizia adoptată domnului Soltan Valeriu întru neadmiterea pe viitor a *****enea erori. A solicitat ca Soltan Valeriu să se prezinte la sediul direcției, care s-a prezentat așa cum obișnuia înainte de ora 08:00, unde i-a explicat decizia și i-a restituit materialele solicitate. În aceeași perioadă, decembrie 2016, era implicat în evaluarea cunoștințelor reprezentanților organelor teritoriale, în cadrul cărora Soltan Valeriu a fost apreciat necaracteristic scăzut în legătură cu lipsa de cunoștințe, ceea ce l-a nemulțumit. În perioada decembrie 2016, a avut la examinare cererea S.C. „SEVACONS” SRL, care a fost depusă la 09 decembrie, serviciile contra plată fiind achitate la 14 decembrie și coordonată la 20 decembrie, nefiind constatate careva obiecții și nefiind înaintate careva solicitări. Ulterior, la 10 ianuarie 2017 a parvenit sesizarea suplimentara a SRL „*****”, cu privire la anularea coordonării anexei din ***** în legătură cu necorespunderile anterior constatate. Drept rezultat, sesizarea a fost admisă și coordonarea realizată de Soltan Valeriu a fost anulată în temeiul legii. Drept consecință, a depus un raport pe numele șefului IGSU, asupra căruia a fost dispusă efectuarea anchetei de serviciu. Drept consecință, s-au constatat ilegalitatea acțiunilor domnului Soltan Valeriu și a șefului acestuia, care au fost sancționați disciplinar. Actele întocmite de el personal, nu au fost în careva mod contestate. La avizarea proiectului respectiv careva neajunsuri, obiecții cu privire la amplasarea termo generatoarelor pentru Moldova Gaz (cazane) nu au fost stabilite.

La întrebările avocatului, a răspuns că, biroul de serviciu în perioada zilei nu se încuia, fiind liber pentru acces pentru angajații direcției, teritoriali și chiar persoane terțe. În biroul de serviciu teoretic putea pătrunde cineva, dar la acel moment, sediul nu era monitorizat video și nu era posibil de demonstrat sustragerea. La intrarea în birou, pe partea dreapta era masă liberă pe care se amplasa corespondența de intrare, proiecte. În partea stânga, erau actele spre ieșire, iar la appendixul mesei sale, se aflau doar actele examinate de el. Având în vedere că proiectele erau în original și lipsa de spațiu la ghișeu, ele se ridicau, erau voluminoase și puteau să ocupe multe volume. După distribuirea

cererilor de către șef, acestea se distribuiau între cei trei executori. Șeful direcției era *****, dar el (Mașaeu Denislam) asigura secția fiind șef interimar; distribuirea o efectua șeful. Cererea care venea de la solicitant, el scria familia spre examinare. Persoana din cancelarie aducea registrul și cererile pe care le distribuia contra semnătură, după care, fiecare executor își identifica proiectele, însă acestea se examinau doar după dovada recepționării achitării serviciilor contra plată. Doar cererea S.C. „SEVACONS” SRL a recepționat. Proiectul se afla în birou pe masa din dreapta până la data de 14 și după prezentarea bonului de plată, persoana de la ghișeu i-a ridicat bonul, l-a anexat la cerere și prin asta schimba semnul – în + în dreptul sumei și îi comunica verbal că serviciile sunt achitate ceea ce însemna ca poate să examineze cererea. Înainte de a se face plata nu putea examina acest proiect. Cu fiecare solicitant - persoană juridică se încheia un contract de prestări servicii. În biroul de serviciu erau dulapuri metalice, dar nu erau destinate pentru păstrarea documentației de proiect. Precum și conform reglementarilor, nu era prevăzut o modalitate expresă de păstrare a acestora. Acest proiect ultima dată l-a văzut pe 20 decembrie 2016 în biroul de serviciu, în momentul în care pe fiecare filă a proiectului a aplicat ștampila dreptunghiulară (vizat spre neschimbare) cu înserarea numărului, datei și semnăturii. Soltan Valeriu a fost de nenumărate ori în biroul său, până în 2013 era în biroul vecin. În 2016 nu, dar el venea frecvent pentru că contr*****na mapa cu documentele care erau întocmite. Locuia la ***** și aducea soția la serviciu la *****, trecea cam în jurul orelor 07:40 și semna, apoi pleca la Botanica. În unele cazuri cu corespondență, era un circuit de documente între inspectorate. Soltan Valeriu avea o experiență bogată în serviciul de pompieri și cunoștea toate procedurile interne, în special în cadrul direcției salvatori și pompieri. Din câte își amintește, nici o persoană nu a intervenit în careva mod, inclusiv Soltan Valeriu. Nu a pretins și nu a primit careva mijloace bănești pentru coordonarea proiectului în baza cererii S.C. „SEVACONS” SRL. Pe Cheibaș Serghei - în decembrie 2016 nu-l cunoștea. Întrebări/discuții despre modificarea proiectului nu a apărut, nu a suferit careva modificări. Cerere de accelerare nu a fost depusă de S.C. „SEVACONS” SRL. Unicul aspect deosebit de alte cereri este faptul achitării serviciului contra plată, la o dată ulterioară depunerii cererii, fapt ce a condiționat începerea examinării cererii. Era obișnuit termenul aplicat, de regulă proiectele se examinau în dependență de complexitatea acestora la un termen de cel puțin 7 zile. Careva indicații/solicitări din partea conducerii erau permanent să nu încalce termenele, iar în luna decembrie s-a atras atenția soluționării tuturor cererilor până la 31 decembrie. Era una din condiții din o serie de etape, care includeau executarea propriu zisă a instalațiilor și darea lor în exploatare, inclusiv obținerea actului corespunzător de cercetare a stării tehnice, a coșurilor de fum și canalelor de ventilare fără de care conform art. 11² din Legea nr. 267 din 1994, privind apărarea împotriva incendiilor, nu era posibilă furnizarea de gaze naturale de către Chișinău Gaz. În speță, prima cerere cu privire la eliberarea actului menționat a fost depusă la 17 iulie 2017, iar conectarea propriu zisă a blocului, conform scrisorii Chișinău-Gaz, a avut loc la 01 decembrie 2017. Nu era nici o modalitate reglementată expres. Din câte cunoaște, atât în registrul actelor de intrare gestionat de cancelarie, cât și în alt mod nu au fost constatate careva nereguli, ori în caz contrar acest lucru era să-i fie cunoscut.

La întrebările procurorului, a răspuns că, cererea S.C. „SEVACONS” SRL a fost examinată unipersonal de către el. Cererea a fost examinată de la 14 decembrie - 20 decembrie, 6 zile cu coordonarea favorabilă a proiectului. Proiectul coordonat a fost amplasat pe masa adiacentă a mesei sale de lucru, nu a fost transmis nimănui. Proiectul

urma să ajungă la solicitant astfel, persoana de la ghișeu responsabilă, zilnic prelua toate proiectele coordonate și le transfera la ghișeu spre emitere. Conform ordinului din 2016, nr. 260 /2014 cu privire la organizarea și funcționarea ghișeelor unice, această obligație revenea persoanei de la ghișeu. Conform punctului 3-4, funcționarii ghișeelor unice, vor elibera actele permisibile solicitanților acestuia. Nu era o modalitate expresă de predare a proiectelor la ghișeu din birou. Direcția salvatori și pompieri este responsabilă de finalitatea cererii. Funcționarul de la ghișeu este responsabil de înmânarea proiectului solicitantului. De examinarea proiectului - executorul desemnat este responsabil. Proiectul venea și se ducea, el nu avea legătură. Acest fapt se reflectă în registrul actelor de intrare-ieșire a cancelariei și orice document când se închidea, se nota în rubrica de către persoana din cancelarie. Cu domnul Soltan Valeriu nu-și amintește sigur dacă a comunicat în legătură cu S.C. „SEVACONS” SRL, comunica pe mai multe subiecte, dar nu-și amintește exact despre acest lucru. Procesul de examinare a cererilor respective era reglementat în regulament intern și suplimentar, având în vedere activitatea ghișeului unic, care era reglementată de hotărârea Guvernului nr. 912/2014, care în punctul 9 stabilește expres acțiunile funcționarului de la ghișeu în ceea ce privește recepționarea cererilor și emiterea răspunsurilor. Totodată, conform punctului 10 din aceeași hotărâre de Guvern, este stabilit expres că funcționarul de la ghișeu poartă răspundere personală pentru activitățile anterior menționate. Soluționarea cererii se reflectă în rubrica corespunzătoare a registrului de cereri gestionat de cancelaria direcției salvatori și pompieri. În speță, cu referire la acuzarea imputată, în registru este indicat corespunzător că acest material a fost soluționat cu înscrierea Ordinului 073 din 20 decembrie 2016 de către persoana din cancelarie în momentul în care aceasta a recepționat cererea S.C. „SEVACONS” SRL de la persoana de la ghișeu. Aceste lucruri nu-i sunt cunoscute despre cum proiectul S.C. „SEVACONS” SRL a fost preluat și transmis de către Soltan Valeriu lui Cheibaș Serghei. Într-una din discuții a fost oferit un răspuns la o întrebare consultativă cu privire la o procedură internă pe care domnul Soltan obișnuia să le facă regulat, a doua discuție rezultă din faptul ca el personal a fost la securitatea internă și anchetat cu privire la anularea deciziei domnului Soltan. Astfel, indiferent de faptul că acțiunile domnului Soltan s-au dovedit a fi contrare, a manifestat respect față de acesta, în plus, din datele gestionate de organul de urmărire penală cu privire la perioada 2016-2017 se atestă faptul că numărul apelurilor de telefon între el și Soltan a scăzut semnificativ în perioada anului 2017 în raport cu 2016. În același timp, cu domnul Soltan se cunoștea personal pe linia de serviciu din anul 2007, care avea grad de locotenent colonel ce impunea necesitatea unui respect corespunzător, chiar dacă aceste fapte nu-i erau pe aproape. Acest fapt era reglementat de un regulament intern și stabilea un termen ce nu trebuia să depășească 30 zile lucrătoare, fiind bazat pe prevederile Legii 190 cu privire la petiționare în vigoare la acel moment. Nu a fost la fața locului înainte de avizarea cererii S.C. „SEVACONS” SRL, nu era acest lucru necesar, deoarece se examina din oficiu. Proiectul, conform actului dosarului, în perioada de la 14-20 decembrie 2016 a fost examinat. Proiectul era realizat conform tuturor exigențelor de apărare împotriva incendiilor și drept consecință a fost avizat pozitiv. Aceste acțiuni de verificare nu țineau de competența sa, dar erau gestionate nemijlocit de persoanele de la ghișeu și cancelarie. Cu referire la acest caz, de către persoanele responsabile nu a fost semnalate careva lipsuri sau alte necorespunderi.

La întrebările avocatului: În ce consta registrul electronic prezentat de noi astăzi în ședința de judecată și discutat în ședința anterioară? A menționat, că conform Legii privind

apărarea împotriva incendiilor nr. 267/1994 și Regulamentului privind organizarea și realizarea supravegherii de stat a măsurilor contra incendiilor, aprobat prin Ordinul nr. 195 din 25.11.2009 SPC ȘSE, pentru fiecare obiectiv se întocmea un dosar de supraveghere care era deținut fizic la sediul organului teritorial din raza de aflare a acestuia, sectorul Botanica, mun. Chișinău. Din alt punct, având în vedere prevederile Regulamentului privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor, aprobat prin ordinul SPC ȘSE, nr. 170 din 13.08.2014, anexa nr. 1 la acesta era delimitată competența materială de examinare a cererilor, privind eliberarea actelor permissive. Astfel, registrul avea menirea să excludă emiterea unor acte permissive de către organul central sau cel teritorial fără a fi cunoscute reciproc.

Cât de simplu era să verifice informația din registrul electronic un angajat al structurii teritoriale? Informația se verifica prin introducerea în rubrica de căutare a unor elemente ale denumirii persoane sau adresa fizică a obiectului.

Cum era asigurat accesul la registru? Toți angajații SPC ȘSE aveau acces de vizualizare în baza unei parole oferite. În fiecare subdiviziune, un angajat special desemnat în acest scop avea drept de editare a datelor în registru.

Erau obligați angajații IGSU să verifice registrul electronic înainte de emiterea unei decizii? În perioada anului 2012, întru executarea ordinului SPC ȘSE nr. 192 din 13.12.2011, au fost organizate instruirii în cadrul pregătirii profesionale cu privire la utilizarea registrului menționat. În același timp, un angajat al organului central monitoriza efectuarea înregistrărilor în registru.

Care era interacțiunea dintre organele teritoriale și organul Central în perioada anului 2016 în legătură cu Soltan? Suplimentar la cele declarate, având în vedere cererile cu ieșire la fața locului, acestea cădeau sub incidența Legii cu privire la controlul de stat a activității de întreprinzător sub forma unui control inopinat la cererea solicitantului. Urmărind scopul excluderii riscurilor corupției, precum și a familiarizării angajaților organelor teritoriale cu specificul măsurilor de apărare împotriva incendiilor, acestea se examinau în comun, de regulă la care participau cel puțin 2 angajați. În perioada anului 2016, majoritatea cererilor de acest tip, erau desemnați 3 executori ai organului Central + reprezentanții celor teritoriale. În ceea ce privește persoana domnului Soltan, acesta fiind la acel moment șef al organului teritorial Botanica, interacționa cu el în vederea desemnării angajatului responsabil din cadrul DSP Botanica. Ori ca rezultat al examinării acestor cereri se întocmea obligatoriu un act de control, în care se indicau expres toate persoanele implicate. Concretizează, că nemijlocit cu domnul Soltan, după ieșirea la fața locului, întocmea proiectele de acte în rezultatul controlului și acesta venea ulterior la sediul direcției salvatori și pompieri unde lua loc la masa adiacentă a mesei sale, pentru a lua cunoștință cu textul acestora și înainta obiecții de redactare (excluderi, omisiuni). După cum a declarat anterior, acesta obișnuia să facă acest lucru înainte de ora 08:00, având în vedere traseul zilnic de deplasare a acestuia (*****, spre *****, ulterior direcția salvatori și pompieri după caz, *****).

Careva întâlniri cu Soltan în adiacentul Sediului direcției salvatori și pompieri în perioada decembrie 2016? Categorieic nu, din cate își amintește a fost cel puțin o singură dată în una din zilele de 21 sau 22 decembrie 2016, din considerentul, că domnul Soltan a fost chemat la sediul direcției salvatori și pompieri pentru a lua cunoștință și a fi restituite materialele aferente petiției în ceea ce privește adresa ***** (SRL „*****”).

Unde a avut loc acest contact între dvs. și Soltan? Acest contact a avut loc în biroul de serviciu nr. 7 al direcției Salvatori și pompieri, în modul descris, doar cu o excepție în acest caz domnul Soltan nu avea necesitatea de a contrasemna careva acte.

În ziua de 21-22 decembrie, când a venit Soltan s-a așezat la masa adiacentă? Având în vedere uzanțele descrise și contactarea prealabilă, plasa materialele corespunzătoare la colțul mesei adiacente care în mod tacit era de înțeles pentru orice angajat teritorial, inclusiv Soltan că sunt materialele despre care a discutat, ori erau situații când putea fi absent în birou (ședințe, ieșiri la cereri).

Masa adiacentă la care s-a așezat Soltan era aceeași masă pe care se plasau proiectele? Concretizează, aceeași masă care avea dimensiunile de 0,8 pe 1 m, iar proiectele plasate pe colț, ocupau marea parte din masă, iar materialele plasate separat se diferențiau materialele de proiecte. Conform schemei prezentate în instanță.

Au existat cazuri când lăsându-l pe Soltan să studieze și plecând din birou, la întoarcere acesta nu mai era acolo? Din câte își amintește, aveau loc asemenea situații, ori domnul Soltan avea trecere liberă în sediul instituției, având în vedere activitatea sa anterioară (anii 2007-2013).

În perioada decembrie 2016, Soltan venind în biroul dvs. avea careva obiecte asupra sa (rucsac, geantă)? Domnul Soltan obișnuia să poarte o servietă.

Era posibil să încapă un proiect de gazificare ca cel de la str.-la Studenților în această servietă? Teoretic da, deoarece formatul proiectului este A3, însă acesta poate fi ușor îndoită în jumătate de format A4, așa cum e posibil de verificat conform materialelor anexate la cauza penală, la care acesta este prezent.

Existau proceduri de verificare a genților vizitatorilor la ieșire-intrare? Nu era așa mecanism și nici acum nu se practică. La intrare, fiind întrebat vizitatorul de către angajații serviciilor de gardă.

Spuneți despre relațiile dvs. cu Soltan nemijlocit și de ce considerați că a depus asemenea declarații? Având în vedere (suplimentar la cele declarate), în perioada lunilor ulterioare februarie-martie 2017, nu mai existau careva comunicări între ei. În luna aproximativ mai 2017, la o acțiune comună cu participarea mai multor persoane pe teritoriul Aeroportului Internațional Chișinău, Soltan a refuzat să dea mâna cu el la salut, după care un alt angajat i-a comunicat că Soltan Valeriu este foarte nemulțumit de acțiunile lui Mașaeș și Viniciuc, ca rezultat al sancționării disciplinare și transferului de la Botanica la Buiucani. Ulterior, la data de 13 iulie 2017, când a fost condus fiind în custodia organului de urmărire penală la sediul SPIA din str. Vasile Alecsandri, în coridorul comun, Soltan i-a aruncat niște vorbe de genul „vezi la ce ai ajuns, nu te-a ajutat Moscova”. După care, în octombrie 2020, când a luat cunoștință cu materialele cauzei penale, a constatat acest fapt, din declarațiile acestuia în fața organului de urmărire penală, ori acesta a depus declarații împotriva mai multor persoane.

Când ați aflat despre faptul că a ajuns proiectul de gazificare la Cheibaș? A aflat din materialele cauzei penale.

Putea Soltan să i-a proiectul de gazificare din str.-la Studenților aflat pe masa adiacentă fără să cunoașteți și să-l transmiteți lui Cheibaș Serghei în schimbul unei remunerații? Nu cunosc exact, dar admit un asemenea scenariu, având în vedere circumstanțele descrise.

Spuneți despre persoana din cancelarie, în ce relație era cu Soltan și cum se numea? Persoana din cancelarie se numea Catrecico Ana, care activa din anii 1990 și era în relații foarte bune cu domnul Soltan.

Ce atribuții avea aceasta la registrul de eliberare a actelor și dacă s-au identificat careva nereguli la registrul privitor la procedura de eliberare a proiectului de gazificare? Persoana din cancelarie nu avea atribuții de emitere a actelor, aceasta doar controla executarea cererilor (plângerilor) și finaliza procedura prin înserarea în rubrica corespunzătoare a înscrisului cu privire la executarea materialului și a numelui executorului precum și data acesteia cu arhivarea ulterioară în modul stabilit.

Existau careva camere de luat vederi în sediu sau în adiacentul sediului sau alte instituții din apropiere? Suplimentar la cele declarate, era monitorizată video intrarea în sediu, încăperea ghișeului unic, coridorul comun. În ceea ce privește str. Iacob Hîncu, aceasta în perimetrul direcției salvatori și pompieri era monitorizată atât de direcția salvatori și pompieri cât și de „Idis Viitorul” (care se afla vis-a-vis).

Ați văzut în cadrul cauzei penale înregistrări de imagini privitor la intrările sau ieșirile lui Soltan sau din adiacentul sediului? Nu a sesizat acest fapt.

Ați fost întrebat de organul de urmărire penală despre versiunea luării de către Soltan din biroul de serviciu a proiectului de gazificare din str.-la Studenților coordonat de dvs. fără ca să cunoașteți? Nu a fost întrebat despre acest fapt.

Cum ați putea sa-l caracterizați pe domnul Soltan din practica dvs.? Era o persoană introvertită, omul faptei, vorbea puțin, dar executa mai mult și avea un obicei de a pleca englezește, fără a fi observat, nu era scandalagiu, își manifesta dezacordul, dar fără a escalada situația.

4. În susținerea acuzării, procurorul a solicitat administrarea unui șir de probe, după cum urmează:

- **Declarațiile martorului Cheibaș Serghei**, care la întrebările instanței, a declarat că, cunoaște cauza penală pentru care este audiat. A fost învinuit, a fost deja decizia instanței și a contestat-o. Pe Mașaeu Denislam nu-l cunoaște, nu sunt în relație de rudenie sau ostile. La urmărirea penală a fost audiat în calitate de învinuit, acceptă să fie audiat în lipsa unui avocat.

La întrebările procurorului, a răspuns că, referitor la obiectul din str. ***** A, a avut un contract cu Direcția construcții capitale, un parteneriat public-privat care prevedea transmiterea de către Direcția construcții capitale a terenului, compania de construcție S.C. „SEVACONS” SRL, unde acest SRL urma să construiască blocuri locative din cont propriu și să transmită nr. de apartamente la preț redus pentru angajații *****. Ei au construit. A fost înaintată *****enea cerere de către cineva din angajați, dacă nu se greșește de Cheptine Igor, la ghișeu. Cererea respectivă a fost examinată și admisă. Nu își amintește cine a fost executorul. Pe Soltan Valeriu îl cunoaște. Soția sa a primit apartament de la ***** , era profesoară, de acolo au făcut cunoștință cu el, pentru că veneau împreună. Cunoștea că Soltan avea tangențe cu pompierii, deoarece a venit odată în forma serviciului situațiilor excepționale. Cererea depusă a fost admisă deodată, deoarece crede că așa e procedura, după care se spune care sunt neajunsurile și apoi se înlătură. A fost o perioadă de liniște, în luna decembrie l-a rugat pe Soltan, deoarece locuia în bloc, să afle care e situația cu proiectul lor pentru că trebuia să dea gaz în case. I-a spus că sunt niște neajunsuri de proiectare, atunci a contactat compania care a efectuat proiectul și i-a trimis pe ei să clarifice care sunt neajunsurile și dacă sunt - să le înlătore. Peste câteva zile, directoarea companiei l-a telefonat și a zis că întrebări nu mai sunt, totul e în regulă. A mai trecut o perioadă, nu au fost sunați. L-a rugat iarăși pe Soltan să întrebe de ce nu vine proiectul, el a zis că se pretind 100 euro că să poată primi proiectul. Nu i-a dat bani, iar ca peste câteva

zile să spună că a dat bani de la el (Soltan) și proiectul este la el (Soltan Valeriu), apoi să vină să îl i-a. S-a deplasat la Botanica, i-a dat proiectul și i-a dat 100 de euro. El spunea că Mașaev i-a pretins bani, dar nu poate afirma, nu știe exact cum a fost. A fost pus în situația când a rămas dator și a dat de la el, a fost impus să-i dea bani, sub forma de constrângere. Nu poate ști ce a fost cu acei bani, el i-a transmis lui Soltan. Blocul a fost dat în exploatare în 2018, respectiv nu putea fi în 2019, se refera la sfârșit de 2016, s-a greșit cu anii.

La întrebările avocatului, a răspuns că, nu își amintește exact cum se numea cererea, crede că era coordonare sau avizare, fiind depusă de Cheptine Igor. Pentru el era important ca acest proiect să-l ducă la Chișinău-Gaz. Nu știe cine a semnat cererea, dar crede că în dosar este, au trecut 6 ani, undeva în anul 2019 s-a întâmplat tot. Nu își amintește dacă i-a comunicat Igor cine este executorul. Personal a făcut un sunet la pompieri, dar cine a vorbit - nu ține minte, era un domn. Discuția era în legătură cu coordonarea și cât mai durează, a întrebat la general și i s-a răspuns la general, comunicându-i că vor verifica. I-au spus că întrebări la ei, la Activ-Gaz n-au fost, apoi a sunat la Soltan și a zis că întrebări nu sunt, iar el a zis că nu era întrebare, dar de dat ceva bani și s-a ajuns că el a dat de la el și Cheibaș a rămas dator. Pe Mașaev l-a văzut în instanță și o dată a mai fost invitat în calitate de martor. Cu Mașaev niciodată nu a discutat. Termenul de restituire a cererii e de 30 zile, dar nu cunoaște anume la pompieri. I se pare că s-au achitat careva taxe, 1000-2000 lei, nu ține minte exact; sau Cheptine a achitat, ori transfer s-a efectuat, dar știe sigur că s-a achitat. Cheptine era angajat la S.C. „SEVACONS” SRL, acest SRL se ocupa de proiecte și rețele, încălzire, conducte, canalizări. Presupune că plata se face la depunere; mai devreme nu e posibil, sau plătești cash sau îți dai contul, imediat se achită. Pe ***** îl cunoaște ca un antreprenor, avea o companie, a auzit și crede că l-a văzut. Dumnealui nu are legătură cu cererea, nu cunoaște ce legătură poate avea cu pompierii. Nu e un angajat, el presta servicii, nu are legătură nici cu pompierii. Nu putea el să achite serviciile. Soltan de la început a zis că e problemă cu proiectul. Nu a văzut să transmită Soltan careva bani lui Mașaev, nu știe dacă a transmis, a zis că a dat de la el și atât; astfel, s-a simțit obligat, deoarece a achitat de la el. Din discuțiile cu Soltan a spus că a dat de la el, i-a zis că anume pentru Mașaev. Nu a văzut cum Mașaev a dat proiectul lui Soltan. Proiectul l-a luat de la Soltan pe la sfârșitul de decembrie - ianuarie, era iarnă. Careva cereri suplimentare n-au fost depuse din câte ține minte. Blocul la rețeaua de gaz, orientativ nu a fost conectat imediat, a ajuns la sfârșit de februarie, început de martie, s-au târăgănat lucrurile, prin anul 2020. Alte cereri la salvatori și pompieri referitor la gazificare nu ține minte, probabil când a trecut comisia a depus, trebuia să treacă comisia pentru darea în exploatare.

La întrebările inculpatului, a răspuns că, proiectanții i-au zis că n-au fost erori în proiectare, dar el nu e tehnician. Se primește că blocul a fost conectat la gaz în 2017.

- **Declarațiile martorului Abotezatoaei Daniela**, care potrivit prevederilor art. 109 alin. (3³) Cod de procedură penală, a fost audiată prin intermediul videoconferinței, și care *la întrebările procurorului*, a răspuns că, menține și confirmă declarațiile oferite la urmărirea penală. În perioada anului 2016 a activat ca specialist în cadrul secției laboratorului experimental anti - incendiar din cadrul direcției salvatori și pompieri. Nu își amintește cum se realiza procedura de depunere a cererilor de către persoanele fizice și juridice. Menține declarațiile oferite anterior și nu are nimic de adăugat, deoarece nu-și amintește nimic din acea perioadă, în special denumiri de companii. Nu își amintește nici de procedura de restituire sau de transmitere a hotărârilor luate pe baza cererilor, proiectele de executare, deoarece au trecut deja mulți ani, și-a schimbat stilul de viață, activitatea. Tot

ce a comunicat atunci la urmărirea penală a fost sincer, nu a fost obligată de nimeni să ofere declarații. Nu-și amintește toată procedura de transmitere a proiectele de gazificare.

La întrebările avocatului, a declarat că, pe Mașaev Denislam îl cunoaște, deoarece au fost colegi în cadrul direcției salvatori și pompieri. Se subordona șefului laboratorului experimental anti incendiar, crede că era domnul Gaspar Vasile, nu își amintește în ce an a devenit dumnealui șef. În acea perioadă avea legătură cu ghișeul unic. O perioadă a activat la acel ghișeu. Numele Soltan Valeriu îi este cunoscut, dar nu știe cine este, a mai auzit numele, dar nu știe în ce context. Cheibaș Serghei, Titomir Alexei, Cheptine Igor, Truhina Nadejda – nu îi sunt cunoscuți. Nu cunoaște nimic despre faptul ca Mașaev Denislam să fi primit careva remunerație pentru proiectul de gazificare. Nu a văzut cum Mașaev Denislam ar fi transmis proiectul de gazificare unei alte persoane, nu are nici o informație la acest subiect și nu își amintește nimic pentru ca au trecut 8 ani. Mașaev Denislam era în birou cu Vieru Dumitru și Gorbatovschi Victor, pe aceste persoane le-a reținut, fiindcă erau când a plecat din serviciu. Nu cunoaște dacă biroul de serviciu în care se aflau aceste 3 persoane era încuiat sau descuiat. În acea perioadă era în relații colegiale cu Denislam. Careva conflicte nu a avut din câte își amintește. Plângere sau cerere nu a depus și nici nu a raportat nimic la șef. Nu-și amintește ce acte normative reglementa procedura.

La întrebările inculpatului, a menționat că, nu își amintește dacă documentația de proiect era păstrată securizat. În acea perioadă, ea fiind persoana responsabilă de la ghișeul unic, asigura schimbul de documente dintre biroul de serviciu și ghișeul unic; nu-și amintește cum era asigurat acest proces. Din câte își aduce aminte, în birourile de serviciu era pus un turnichet la intrare, dar nu poate spune dacă puteau veni în timpul orelor de muncă colegi din alte subdiviziuni. Nu știe dacă aveau acces în direcția pompieri și care era ordinea de acces a persoanelor din alte direcții. Încăperea ghișeului unic se afla la parter. În cazul în care era în concediu, pe foaie de boală sau învoită de la șef, în diferite perioade au fost persoane diferite care i-au ținut locul. Știe sigur că o perioadă a fost Diana Cegodari, o colegă de la direcția municipală. Știe că la un moment dat i-a ținut loc și domnul Vieru Dumitru, dar nu știe pentru ce perioadă; la fel și Inga Căpraru. Nu-și amintește dacă era reglementat actul normativ, probabil că da.

- **Declarațiile martorului Cheptine Igor,** care a relatat că, el era angajat oficial la S.C. „SEVACONS” SRL. Cererea a fost semnată de către directorul întreprinderii Cheibaș Serghei. Cererea a depus-o la IGSU Centru, adresa nu își amintește, probabil str. Iacob Hîncu.

La întrebările procurorului, a răspuns că, pe domnul Mașaev Denislam nu îl cunoaște. A lucrat acolo până în 2018, nu își amintește cu certitudine perioada. A dat în trecut declarații, totul corespunde adevărului. Proiectul nu ține minte dacă a fost ridicat de la instituția dată. La depunerea cererii, primea un talon că s-a înregistrat, ea se punea în mapa instituției. La preluarea proiectului, de obicei pe talon se depune data. Pe talon e indicat numărul ghișeului, este un număr unic, un ghișeu unic. Suna la ghișeu și dădea informația: dacă este refuz, este acceptat, este în proces, cam asta e. De obicei ei telefonează pentru a aviza proiectul. În cazul dat, la etapa de analiză, coordonare și avizare nu ține minte să apărut ceva probleme sau întrebări pe proiectul dat; dar nici pe cererea dată nu ține minte să fi fost ceva întrebări, chiar și să fi fost ceva întrebări oricum proiectantul le rezolva, fiindcă era problema de proiectant, ei nu prea aveau atribuțiile de problema de proiectare. Nu ține minte să fi telefonat cineva să spună că o să vină cineva de la „Gaz Proiect” să preia proiectul. El a dat doar darea de seamă, a depus proiectul și asta este tot. Doar l-a informat cu referire la faptul că a fost depusă cererea, careva momente pe lângă asta nu își aduce

aminte; de regulă i se punea o sarcină referitor la depunerea cererii și el o îndeplinea. Nu cunoaște, deoarece chestia financiară nu intră în atribuțiile sale. Când se preluau proiectele coordonate și avizate, la fiecare structură era diferit, la IGSU doar acest proiect l-a dus semnat de domnul Cheibaș. La ei a fost alt gen de cerere. Ei au avut cerere de chemare în teren pentru verificarea hidranților, a avut cerere pentru chemarea scării pentru a verifica accesul la balcoane din toate părțile, adică la geamuri, a avut cerere pentru verificarea sistemului de anti-fum, semnalizarea, și deja ultima cerere cu prescripția pe fațadă care e la general pentru darea în exploatare. Nu ține minte care era procedura de eliberare a proiectelor și nu ține minte dacă a fost informat ca să vină să preia proiectul. Prescripția respectivă nu are legătură cu situația cu gazele, aceasta era o etapă cu darea blocurilor în exploatare.

La întrebările avocatului, a răspuns că, pe Mașaev Denislam nu îl cunoaște, îl vede a doua oară, de la primul proces. Cheibaș și cu Soltan se cunoșteau din câte știe. Pe Soltan Valeriu l-a cunoscut, dar din câte cunoaște e decedat. În afară de talon se mai elibera și o notă de plată. Plata trebuia să o facă contabilitatea, dar poate greșește, la primărie precis se dădea notă de plată, aici nu ține minte. Despre careva înțelegeri între Cheibaș și Soltan referitor la acest proiect nu cunoaște. La executarea avizării nu ține minte să fost careva înțelegeri între Cheibaș și Soltan. Proiectantul referitor la acest proiect de gaz el nu l-a telefonat.

La întrebările inculpatului, a răspuns precum că, a prezentat proiectul de execuție, dar nu ține minte concret de nota de plată. Persoana Titomir Alexei nu îi este cunoscută. Verificarea proiectelor se făcea în oficiu și proiectele se avizau în oficiu. La fața locului ieșeau când ieșeau cu scara, când ieșeau cu hidratantii, dar la proiect nu ține minte să fost cineva. Când se examina proiectul la pompieri, nu cunoaște dacă pompierul inspector putea să modifice ceva în proiect. Logic, dacă nu se încadra în norme, evident făcea prescripție, dar nu cunoaște dacă putea să intervină pompierul în proiect. Era la fața locului, deschidea apartamentele, când a chemat locatarii/proprietarii. A apărut prescripție de la pompieri cu referire la blocul dat. Prescripție cu referire la fațadă, din cauză că la blocurile date certificatul de urbanism era din 2010, și proiectul era elaborat în baza la acel certificat de urbanism, ulterior la un moment dat prescripția s-a extins, că construcția s-a întins, careva norme din lege s-au schimbat, mergea vorba de termoizolarea fațadei nu parțial, dar deja trebuia toată să fie cu vată minerală, astfel la ei era parțial la geam cu vată minerală, și restul era din poliestiril, asta a fost o prescripție. Nu ține minte când a fost conectat blocul la rețeaua de gaze naturale.

- **Declarațiile specialistului Vieru Dmitrii**, care a relatat că, activează în serviciu din 02 august 2013. Susține declarațiile date la etapa urmăririi penale și în instanța de judecată. Cu cei prezenți din sală nu se află în relații de rudenie cu nimeni. Cu Mașaev Denislam a fost colegi de birou, alte persoane străine nu aveau acces în instituție, deoarece la intrare este plasat un turnichet și santinelă.

La întrebările procurorului a răspuns că, procedura de coordonare, avizarea proiectului de gazificare a unui bloc locativ are loc prin depunerea cetățeanului cerere la ghișeul unic, specialistul ghișeului primește cererea, verifică actele, anexate la cerere (certificatul de urbanism, dreptul de proprietate, bonul de plată, pentru persoanele juridice este necesar de a fi anexat certificatul de înregistrare a întreprinderii, iar pentru o persoană fizică se va anexa buletinul de identitate).

1. Specialistul din cadrul ghișeului înregistrează cererea și o transmite conducătorului. Conducătorul vizează persoana responsabilă „spre examinare” și o transmite către cancelarie. În cancelarie se înregistrează persoana în registrul care se examinează, ca ulterior să fie transmisă responsabilului vizat. Specialistul examinează în corespunzător cu normele în vigoare proiectul. Specific pentru proiectele de gazificare este faptul că dacă totul corespunde se înregistrează în registru și se pune ștampila „vizat spre avizare” cu indicarea datelor din registru, după care proiectul vizat se remite specialistului din cadrul ghișeului unic pentru a informa solicitantul care a depus cererea.

2. În situația în care nu corespunde proiectul se întocmește o scrisoare cu toate încălcările care se transmite Șefului pentru a fi semnată și înregistrată în cancelarie. După care toate aceste acte se îndreaptă spre ghișeu.

3. În cazul în care nu sunt abateri în documentație, de la norme și reguli, dar trebuiau de făcut careva modificări în proiect de ordin grafic, specialistul sună solicitantul, iar solicitantul se înregistrează la primire în cadrul ghișeului unic la o ora liberă. Ghișeul unic este dotat cu o cameră, iar în prezența altor colegi se efectuează toate corectările. Toate încălcările din proiecte se examinează în birou și nu la fața locului, deoarece se prezumă că construcția nu există. În cadrul întâlnirilor între specialist și solicitant ar putea să se discute despre corectarea și completarea unor documente, de corectarea grafică a unor proiecte, dar care nu încalcă regulile și normele de apărare. La pregătirea proiectului de gazificare la ghișeu vine proiectantul împreună cu solicitantul, dar nu este o regulă obligatorie pentru a fi prezenți ambii (vine cel care a lăsat numărul de telefon pe cerere). Procedura după plasarea ștampilei este următoarea, specialistul după ce a aplicat ștampila transmite proiectul către ghișeul unic (pe ștampilă se pune semnătura și se înregistrează numărul din registru de coordonare). La ghișeul unic este apelat solicitantul pentru a-i fi transmis proiectul. Toate aceste proceduri se desfășoară în cadrul ghișeului unic. Specialistul din cadrul ghișeului transmite proiectul pe cerere de la primire solicitantului cu data și semnătura acestuia. După transmiterea proiectului el se înregistrează în registrul ghișeului unic. Este strict interzis ca un proiect să nu parcurgă întreaga procedură în conformitate cu normele în vigoare. Termenul de avizare și gazificare a unui bloc se face până la 30 de zile. În cazul în care un cazan nu corespunde cu parametrii necesari, se întocmește o scrisoare de refuz înregistrată și semnată de către șef. În momentul primirii scrisorii de refuz, solicitantul poate să transmită repetat încă o scrisoare pentru corectare și avizare. Din practică aceleași scrisoare ar putea să ajungă din nou pe masa aceluiași specialist. Scrisoarea de refuz se transmite prin intermediul ghișeului unic. După executare, specialistul ghișeului transmite materialele în cancelarie, după ce solicitantul a luat proiectul coordonat, indică pe cerere „am primit un exemplar” sub semnătură cu număr de ieșire. După expirarea a celor 30 de zile, în cancelarie, specialiștii țineau la control termenii de executare. Cu 3-5 zile înainte se anunță solicitantul de către persoana din cancelarie. În cazul în care se depășesc 30 zile se întocmește un raport de prelungire a examinării care este transmis conducătorului. Acest raport se distribuie prin cancelarie spre conducător la aprobare sau refuz. Solicitantul era informat de prelungirea termenului de către specialistul care examinează proiectul la fel prin cancelarie și ghișeu unic. În cazul în care unul din specialiști nu-și găsește proiectul pe care a semnat, se întocmește un raport sau o anchetă de serviciu pentru a se găsi acest proiect. Personal, în practica sa, nu a întâlnit asemenea cazuri. Dacă cererea parvenea pe 23-24 decembrie se întocmea un raport de

prelungire pentru următorul an calendaristic. Din practica sa dacă se pierde un proiect, răspunderea o poartă specialistul conform fișei postului și regulamentelor interne.

La întrebările avocatului, a răspuns că, cererea care parvine din partea solicitantului era depusă în mod individual, după care se repartizau și proiectele anexate la cerere. De la ghișeu cererea spre vizare era transmisă conducătorului instituției, iar proiectele se aduceau în birou și se plasau pe masă. În următoarea zi după vizare și înregistrare în cancelarie în registru, cererile se transmiteau sub semnătură persoanelor vizate care își luau proiectele de pe masa din birou. Dacă se depistau neconformități specialistul sau proiectantul informa solicitatul prin intermediul datelor din cerere. Fiecare specialist plasează proiectul examinat pe o masă liberă din birou, dacă nu avea loc la el pe masă. Proiectele, cererile examinate erau duse de către specialist la ghișeu sau din lipsă de timp specialistul de la ghișeu lua proiectele din birou. Pe parcursul zilei, biroul este descuiat, doar la plecări biroul se închide. În birou erau trei persoane, alte persoane nu aveau acces în birou în afară de aceștia trei. În practica sa nu a avut situații de genul în care spre seară să fie plasat un proiect pe masă, iar a doua zi să dispară. După predarea proiectului, specialistul din birou nu trebuia să-și aplice semnătura de predare a proiectului. Procedura durează în dependență de complexitatea cazului. Hotărârea Guvernului din 2014 privind ghișeu unic prevede toate procedurile care erau respectate de ei. Nu existau indicații, dar era responsabilitatea fiecăruia de a închide anul până la data de 25 decembrie, deoarece se făceau anumite plăți în scopul închiderii anului contabil și planificării bugetului pentru anul următor. Schema prezentată instanței de judecată corespunde amplasării bir. nr. 7, în anul 2016-2017. Persoanele care intrau în clădire puteau să intre și în birou pentru a se saluta. În perioada 2016-2017 exista un registru electronic. Acces la acest registru îl are un nr. limitat de persoane. Vizualizarea documentelor se făcea în mod public fără careva restricții. Terții nu puteau face careva modificări în aceste documente. Actele normative care reglementau întreaga procedură sunt Ordinul intern nr. 170 din 2014, HG cu privire la ghișeu unic al OSSMCI nr. 912 din 2014, Ordinul din 1994 cu privire la activitatea de secretariat al MAI.

La întrebările inculpatului, a răspuns că, specificul activității se desfășura atât la birou cât și cu ieșiri din birou în teritoriu. În cazul în care biroul era închis, solicitantul îi aștepta până a reveni cineva din colegi sau îi telefona. Dacă obținea acceptul, sub ghidarea lor, transmitea proiectul. În birou ar putea fi intrat cineva doar cu acordul lor. Persoana de la ghișeu întocmea contractul, îl coordona cu specialistul. Dacă în procesul de examinare bonul de plată nu era prezent la documente se apela specialistul de la ghișeu care aducea la ghișeu bonul de plată. Bonul de plată de la ghișeu se transmitea către specialistul ghișeului și se anexa la materialele dosarului. Până nu se achitau serviciile, proiectul nu se examina. În cazul în care cineva din colegi nu era prezent, altul putea să-l înlocuiască. Angajații subdiviziunilor teritoriale puteau să intre în biroul nr. 7.

- La solicitarea procurorului, **au fost date citirii declarațiilor martorului Soltan Valeriu** (volumul 6, f.d. 54-55), depuse la etapa urmăririi penale, din motivul decesului acestuia și imposibilității absolute de a asigura prezența acestuia în ședință, potrivit cărora: „Anterior am activat în cadrul DSE mun. Chișinău a DSP al SPC și SE al MAI din 07.07.1997, în calitate de inspector supraveghere de stat a măsurilor contra incendiilor conform Legii nr. 267-13 din 09.11.1994. Începând cu 27.01.2017 am fost transferat din funcție de Șef al Secției apărare împotriva incendiilor a DSP Botanica Buiucani a DSE mun. Chișinău a DPS al SPC și SE al MAI în sectorul Buiucani, din cauza incendiului produs la ***** , în rezultatul conflictului

cu șeful DSE mun. Chișinău, Vitalie Grabovschi, deoarece nu aveam dosar de evidență a tuturor obiectivelor de pe adresa indicată. Cu privire la circumstanțele cazului pot comunica că, aproximativ în anul 2012-2013, soția mea *****a semnat un contract de investiții în construcții cu SRL „Sevacons”, directorul întreprinderii fiind Cheibaș Sergiu, care a aflat că eu activez în cadrul DSE. În perioada lunii decembrie a anului 2016, Cheibaș Sergiu m-a rugat ca să-l ajut în vederea coordonării și avizării proiectului alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, spunându-mi că materialele sunt repartizate pentru examinare la specialistul principal Secția supravegherea normativelor în construcție - Denislam Mașaeu, comunicându-mi că, ultimul refuză să semneze proiectul din motiv că sunt careva încălcări, la ce eu i-am comunicat că îl cunosc și o să încerc să vorbesc cu el pentru a vedea care sunt problemele și ce se poate de făcut. În următoarea zi, l-am telefonat pe Denislam Mașaeu și l-am întrebat, care sunt pretențiile față de blocul locativ de pe stradela *****, mun. Chișinău al SRL „Sevacons” și dacă se poate de coordonat proiectul, spunându-i că avizarea proiectului în cauză îmi trebuiește și mie personal, din motiv că am apartament în acel bloc, la ce Denislam Mașaeu mi-a comunicat că, încălcările nu sunt esențiale și se poate de discutat. Totodată, i-am spus că Cheibaș Sergiu o să-l mulțumească, întrebându-l pe Denislam Mașaeu câți bani vrea pentru aprobarea proiectului, la ce acesta mi-a comunicat că 100 euro o să fie de ajuns. Ulterior, i-am comunicat despre condițiile lui Denislam Mașaeu directorului întreprinderii Cheibaș Sergiu. După aproximativ 3 zile, la ora 07:30, m-am apropiat la sediul Direcției Salvatori și Pompieri de pe ***** așteptându-l pe Denislam Mașaeu să vie la serviciu pentru a lua proiectul, deoarece acesta mă suna-se și mi-a spus că proiectul este avizat. Astfel, s-a apropiat Denislam Mașaeu, a urcat în biroul său de serviciu, de unde mi-a adus proiectul alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, deja avizat, pentru care eu i-am transmis echivalentul la 100 de euro, adică 2200 lei de la mine, iar ulterior, după care eu i-am transmis proiectul nominalizat directorului întreprinderii SRL „Sevacons”, ultimul mi-a dat 2 bancnote a câte 50 euro. Cu Mașaeu Denislam careva conflicte, în relațiile de serviciu, nu am avut. Pentru fapta descrisă am fost condamnat de Judecătoria mun. Chișinău, sediul Buiucani. În cadrul ședinței am făcut declarații cu privire la caz. Cazul a fost examinat în ordinea prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală.”

5. De asemenea, în cauza penală sus menționată, de către partea acuzării au fost prezentate documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, cercetate și examinate nemijlocit în ședință de judecată, precum:

- *Procesul-verbal de ridicare din 20 octombrie 2017*, prin care a fost ridicată informația referitor la convorbirile telefonice efectuate de pe cartelele SIM ***** și a informației în bază de IMEI pentru perioada de timp cuprinsă 01.01.2016 - 11.04.2017 (f.d. 95, vol. I);

- *Procesele-verbale de ridicare din 20 octombrie 2017*, prin care a fost ridicată informația referitor la convorbirile telefonice efectuate de pe cartelele SIM ***** pentru perioada de timp cuprinsă 01.01.2017 - 28.09.2017, precum și ridicate procesele-verbale de predare a informației de la compania de telecomunicații SA „Moldcell”. (f.d. 109-110, vol. I);

- *Procesul-verbal de ridicare din 12 iulie 2017*, prin care a fost ridicat de la DSP a SPC și SE al MAI, mun. Chișinău, amplasat pe str. Iacob Hîncu 3 materialul nr. 5/1054 din 09.12.2016. (f.d. 91, vol. III);

- *Procesul-verbal de examinare din 05 februarie 2018*, prin care a fost examinat materialul nr. 5/1054 din 09.12.2016, care era compus din: Cerere întocmită din numele

administratorului SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei; Copia certificatului de înregistrare nr. 0007172; Rechizitele companiei SRL „Sevacons”; Extras din registrul de stat al persoanelor juridice a companiei SRL „Sevacons”; Copia buletinului de identitate a administratorului SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei; Copia certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 71/1 din 28.01.2011; Planul de amplasare a imobilului; Copia contractului de colaborare și investiții nr. 01-11 din 20.01.2011; Ordinul de încasare a numerarului nr. 07K7-M000 din 14 decembrie 2016 (f.d. 104, vol. III);

- *Procesul-verbal de ridicare din 06 decembrie 2017*, prin care au fost ridicate de la DSP a SPC și SE al MAI, mun. Chișinău, amplasat pe ***** copia autenticată a registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, ghișeul unic, pentru perioada lunii decembrie 2016; copia autenticată a registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, Direcția Salvatori și Pompieri anul 2016; copia autenticată a registrului de evidență a coordonării, compartimentelor de proiect (f.d. 135-189, vol. III);

- *Procesul-verbal de examinare din 05 februarie 2018*, prin care au fost examinate copia autenticată a registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, ghișeul unic, pentru perioada lunii decembrie 2016; copia autenticată a registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, Direcția Salvatori Pompieri anul 2016; copia autenticată a registrului de evidență a coordonării: compartimentelor de proiect (f.d. 190, vol. III);

- *Procesul-verbal de ridicare din 07 martie 2018*, prin care a fost ridicată de la procurorul în Procuratura Anticorupție, Ion Munteanu, sentința nr. 1-1718/17 din 04 mai 2018, emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), prin care Soltan Valeriu Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (2) lit. b) Cod penal/episodul SRL „Sevacons” art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (2) lit. b) Cod penal/episodul SRL „Larice”, art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal/episodul Igor Florescu/ și art. art. 42, 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal/episodul I.C.S. „Top Shop Studio Moderna” SRL (f.d. 238-349, vol. V);

- *Raportul analizei operaționale pe cauza penală nr. 2017550008* întocmit de CNA privind veniturile și proprietățile lui Masaev Denislam (f.d. 1-18, vol. IV);

- *Fișierul cu denumirea „msisdn” transcris pe CD-R de model „Omega”* în care sunt expuse descifrările telefonice efectuate și primite de la nr. ***** ce aparține cet. Valeriu Soltan, pentru perioada de timp cuprinsă 01.01.2016 - 11.04.2017;

- *Raportul analitic din 27.10.2017* întocmit de Centrul de analiză a informațiilor al INI al IGP al MAI prin care s-a efectuat analiza comparativă a descifrărilor convorbirilor telefonice și anume conexiunile dintre Soltan Valeriu și Mașaeu Denislam, Soltan Valeriu și Roibu Sergiu, Soltan Valeriu și Gratii Dumitru;

- *Materialul nr. 5/1054 din 09.12.2016*, care era compus din: Cerere întocmită din numele administratorului SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei; Copia certificatului de înregistrare nr. 0007172; Rechizitele companiei SRL „Sevacons”; Extras din registrul de stat al persoanelor juridice a companiei SRL „Sevacons”; Copia buletinului de identitate a administratorului SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei; Copia certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 71/1 din 28.01.2011; Planul de amplasare a imobilului; Copia contractului de colaborare și investiții nr. 01-11 din 20.01.2011; Ordinul de încasare a numerarului nr.07K7-M000 din 14 decembrie 2016;

- *Copia registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, ghișeul unic, pentru perioada anului 2016* - potrivit înscrierilor se stabilește că la 09.12.2016, SC „Sevacons” SRL

a depus cerere la DSP SPC și SE pentru coordonarea proiectului de gazificare AGI complex locativ 16 etaje str-la Studenților;

- *Copia registrului de evidență a coordonărilor, compartimentelor de proiect Direcția Salvatori și Pompieri - sub nr. 073* este indicată următoarea informație: SRL „Sevacons” Comp RGI Blocul 1 Complex locativ din str-la Studenților, sectorul Râșcani, mun. Chișinău, coordonat Mașaeu;

- *Copia registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, Direcția Salvatori și Pompieri anul 2016* - la numărul de înregistrare 5/1054 din 09.12.2016 este indicat ca parvenită cererea de la SC „Sevacons” SRL pentru coordonarea proiectului complex locativ str-la Studenților, materialul fiind transmis lui Mașaeu Denislam și coordonat de către acesta la 20.12.16 cu coeficientul 073;

- *sentința nr. 1-1718/17 din 04 mai 2018*, emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), prin care Soltan Valeriu Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (2) lit. b) Cod penal/episodul SRL „Sevacons”/, art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (2) lit. b) Cod penal/episodul SRL „Larice”, art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal/episodul Igor Florescu/ și art. art. 42, 324 alin. (2), lit. b) și c) Cod penal/episodul I.C.S. „Top Shop Studio Moderna” SRL (f.d. 249, vol. V);

- *înregistrările comunicărilor și convorbirilor telefonice* care au avut loc între Soltan Valeriu și Denislam Mașaeu la 16.02.2017, cu începere la orele 18:37:06 și 21.03.2017, cu începere la orele 17:58:42 înscrisă pe CD-R de model Fiesta cu numărul de inventar 729.

Înregistrările comunicărilor indicate conțin discuțiile purtate între Soltan Valeriu și Denislam Mașaeu, potrivit cărora se combate versiunea lui Mașaeu Denislam, precum că Soltan Valeriu s-a răzbunat pe el, or discuția din martie 2017 a avut loc după ce Soltan Valeriu a fost sancționat și discuția este una amicală.

- *procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații* (interceptarea și înregistrarea comunicărilor) din 14.07.2017, cu anexa la acesta, parte integrantă a procesului-verbal - stenogramele convorbirilor purtate de Soltan Valeriu și Denislam Mașaeu, transcrise pe purtătorul material de informații CD-R cu numărul de identificare 729 (f.d. 1-15, vol. VI).

6. De către partea apărării, au fost prezentate probe în susținerea nevinovăției inculpatului Mașaeu Denislam, și anume:

- **Declarațiile martorului Truhina Nadejda**, care la întrebările instanței a răspuns că, cu Mașaeu Denislam nu sunt în relație de rudenie. Ea personal e autorul acestui proiect de gazificare din str. Studenților. În perioada noiembrie 2016 a fost acest proiect. La direcția salvatori și pompieri, SRL S.C. „SEVACONS” SRL a depus acest proiect. La ridicat la fel S.C. „SEVACONS” SRL, ei au dat și la fel ei au primit. În luna decembrie 2016, modificări nu s-au solicitat mai ales că nici până atunci nu a efectuat. De modificările proiectului este în drept doar autorul proiectului și corespunzător regulamentului. Mașaeu Denislam nu i-a solicitat să modifice acest proiect. Mașaeu Denislam nu a pretins și nici nu a primit de la el bani, nici nu l-a văzut. Soltan Valeriu nu-i este cunoscut. În proiect este indicat volumul încăperii în fiecare filă, sunt indicate foarte multe obligații pe care ei le îndeplinesc.

La întrebările procurorului, a declarat că, cunoaște că a fost ridicat de la instituție proiectul de către S.C. „SEVACONS” SRL. Proiectul ea i l-a oferit lui Cheibaș de la S.C. „SEVACONS” SRL, se afla în birou când el a venit și a luat. Cheibaș a luat proiectul și a transmis la Direcția de salvatori și pompieri. Nu cunoaște în ce termen a fost avizat

proiectul, acolo este data când au transmis cererea și semnătura, trebuie în proiect de verificat.

6.1. De către partea apărării au fost prezentate înscrisuri cercetate și examinate nemijlocit în ședință de judecată, precum:

- f. d 92, vol. III - cererea SRL S.C. SEVACONS SRL din 09.12.2016;
- f. d 103, vol. III - ordin de încasare a numerarului din 14.12.2016;
- f. d 140-141, vol. III - registrul actelor de intrare;
- f. d 163-164, vol. III - registrul actelor de intrare;
- f. d 190, vol. III - proces-verbal de cercetare din 05.02.2018;
- f. d 118, vol. IV - fișa personală a lui Soltan Valeriu;
- f. d 200, vol. IV - fișa personală a lui Mașaev Denislam;
- f. d 207, vol. IV - referința de serviciu a lui Mașaev Denislam;
- f. d 208-211, vol. IV - fișa postului lui Mașaev Denislam;
- f. d 2, vol. V - extras din regulament;
- f. d 94, vol. VI - sesizarea din 16.11.2016;
- f. d 95-96, vol. VI - încheierea specialistului principal;
- f. d 97-98, vol. VI - planul general al construcției imobilului;
- f. d 99, vol. VI - răspunsul direcției salvatori și pompieri;
- f. d 100, vol. VI - cererea din 10.01.2016;
- f. d 101-102, vol. VI - răspunsul direcției;
- f. d 120-122, vol. VI - ordinul de sancționare a lui Soltan Valeriu;
- f. d 126-127, vol. VI - raportului lui Mașaev Denislam din 06.02.2017;
- f. d 128-129, vol. VI - explicație;
- f. d 130, vol. VI - explicația lui Soltan Valeriu;
- f. d 131-133, vol. VI - explicația lui Mașaev Denislam;
- f. d 183-190, vol. VI - cererile SRL „Sevacons”;
- f. d 185-194, vol. VI - cererea S.C. „SEVACONS” SRL din 18.07.2017 și din 30.10.2017;
- f. d 199-202, vol. VI - sentința Judecătorei militare în privința lui Soltan Valeriu;
- f. d 203-207, vol. VI - decizia Colegiului Penal al Curții de Apel din 19.10.2004;
- f. d 208-226, vol. VI - decizia Colegiului Penal al Curții de Apel din 11.06.2018;
- f. d 50, vol. VII - răspunsul SRL „Activ-Gaz” din 21.09.2021;
- f. d 52-53, vol. VII - ordinul nr. 60 din 2014;
- f. d 54, vol. VII - răspunsul SRL „Chișinău-gaz” din 28.10.2022;
- f. d 11a-11b, vol. VIII - Anexa: proiectul „Activ-gaz” SRL, copia din 09.12.2016;
- f. d 184-188, vol. VII - Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 04.04.2023 în cauza *Mașaev v. Republica Moldova* (cerere nr. 14043/18) care demonstrează lipsa oricărei bănueli rezonabile în săvârșirea pretinsei fapte prejudiciabile imputate lui Mașaev Denislam;
- f. d 189-196, vol. VII - Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2023, privind constatarea faptului deținerii lui Mașaev Denislam în perioadele 12.07.2017-08.08.2017 și 23.08.2017-20.09.2017 în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- f. d 93 - 147, vol. VIII - răspunsul IGSU nr. 19/9-p/e-M-46/25 din 19 martie 2025, cu anexe: ordinul SPCSE nr. 192 din 13 decembrie 2011 cu privire la implementarea registrului electronic de evidență unică a documentelor permissive eliberate de către subdiviziunile SPCSE și Regulamentul privind prestarea serviciilor publice în domeniul

apărării împotriva incendiilor, anexă la ordinul Serviciului PC și SE nr, 170 din 13 august 2014 (în volum integral).

7. În dezbateri judiciare, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, Căuș Ala, a solicitat ca Mașaeu Denislam să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (4), 324 alin. (4) din Codul penal. A înceta procesul penal în privința lui Mașaeu Denislam, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, potrivit prevederilor art. 60 din Codul penal. În temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal, a dispune confiscarea specială a echivalentului 2200 lei MD de la inculpatul Mașaeu Denislam în folosul statului, ca și bunuri rezultate din săvârșirea infracțiunii. Corpurile delictu de lăsat la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.

De asemenea, procurorul Căuș Ala, a menționat că, apărătorul a indicat *Cauza Mașaeu c. Moldova* unde s-a constatat încălcarea bănuiei rezonabile, însă aici atenționează că Curtea a constatat încălcarea art. 5, paragraful 1 ce ține de dreptul la libertate și la siguranță, unde încălcarea bănuiei rezonabile s-a referit la aplicarea măsurilor preventive, nu s-a referit la învinuirea imputată și calificare. Deși, la etapa când s-a expus Curtea, Mașaeu era deja condamnat. Apărarea a invocat încălcarea de competență, dar este constatat faptul că principiul de competență a fost respectat. Urmărirea penală a fost pornită de ofițeri SPIA MAI și confirmată de PCCOCS, dar în termenul prevăzut de lege, la acea perioadă de 3 zile, a fost stabilită prin ordonanța procurorului general din 09 februarie, a fost transmisă PA, fiind stabilit un grup de urmărire penală în care erau încadrați ofițeri din cadrul SPIA MAI, deci competența în cazul de față nu a fost încălcată. Hotărârea CSJ din 2013, unde s-a invocat argumentul precum că încălcarea de competență la etapa urmăririi penale, ar fi motiv de încetare, este unul nejustificat. S-a invocat sentința de condamnare a lui Soltan precum că ar fi fost casată, însă acuzația a prezentat nu doar sentința, dar și Decizia CA și CSJ unde a fost casată parțial și nu sub aspectul de învinuire și calificare. Acolo s-a exclus din conținutul sentinței numele lui Mașaeu, însă s-a operat cu expresia „persoana care a avut la examinare cererea”, dar nici măcar Mașaeu nu a negat faptul că anume el a avut acea cerere la examinare. Ține să menționeze că măsurile speciale de investigație s-au efectuat cu respectarea normelor legale în cadrul cauzei. Cu referire la argumentele că Soltan Valeriu a făcut din răzbunare declarațiile, precizează că Soltan a beneficiat de un drept prin care a recunoscut vina. Referitor la discuțiile convorbirilor telefonice - la cauza penală este un raport de analiză a conexiunilor telefonice între Soltan Valeriu și Mașaeu. Astfel, consideră că acestea cu celelalte probe, demonstrează vehement vinovăția lui Mașaeu. Analizând această probă, este ușor de constatat când au avut loc conexiunile. Mașaeu în recursurile care le-a înaintat a solicitat excluderea acestei probe, considerând-o ca fiind una pertinentă. Referitor la argumentul precum că în actul de învinuire s-a invocat pretinderea și transmiterea mijloacelor financiare pentru urgentare, iar apărarea a invocat că nu prezenta urgență, întrucât blocul ar fi fost conectat la rețele mai târziu. Menționează că, fiind audiat martorul Cheibaș Serghei a explicat pentru ce era perioada de urgență, fiind iarna, necesitatea conectării la rețelele de gaz, era una stringentă. Ce ține de martorul Abotezatoaie Daniela care a declarat de multe ori la întrebările inculpatului „că nu își amintește”, ea a făcut referire la declarațiile date la urmărirea penală.

8. În dezbateri judiciare, avocatul inculpatului Cușnir Sergiu a invocat cu privire la *ilegalitatea constatării bănuiei rezonabile privind săvârșirea faptei infracțiunii* - la materialele înregistrate în REI-2 al DCC a SPIA al MAI cu nr. 20175500022 din

25.01.2017 (Vol. I, f.d. 6), este de menționat că aceasta este contrară expunerii faptice din textul acestuia, nefiind posibilă neînregistrarea corespunzătoare a unei pretinse infracțiuni în Registrul de evidență a altor informații REI-2, or, în termeni legali, asemenea raport urma să fie înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni REI -1. Din alt punct de vedere, atât procesul-verbal de constatare, cât și materialele înregistrate cu nr. 20175500022, au același conținut textual, fiind întocmite de aceeași persoană, ceea ce contravine principiului imparțialității și obiectivității, or aceeași persoană face sesizarea și tot ea o și examinează. Respectiv, în cazul dat, a fost constatată o bănuială rezonabilă cu privire la săvârșirea unor infracțiuni de corupție de către un organ care nu are competența respectivă, or ofițerul superior de investigații al Secției nr. 4 a DCC a SPIA al MAI, maior de poliție Andrian Tavaluc nu avea competența materială în a constata infracțiuni de corupție, atribuție exclusivă a Centrului Național Anticorupție. Lipsa bănuielii rezonabile în cauză a fost constatată prin *Hotărârea CtEDO în cauza MAŞAEV v. REPUBLICA MOLDOVA (nr. 14043/18), hotărârea din 04.04.2023, § 14*, în care Curtea notează că deciziile instanțelor interne nu s-au referit la nicio probă sau declarații de martori care să susțină bănuiala rezonabilă că reclamantul ar fi comis infracțiunea imputată. Pe de altă parte în § 16 din hotărâre Curtea concluzionează că materialul prezentat de organul de urmărire penală și pe care instanțele interne s-au bazat pentru a-l priva pe reclamant de libertate timp de peste două luni nu a fost suficient pentru a convinge un observator obiectiv că reclamantul ar fi putut săvârși infracțiunea care i se impută.

Illegalitatea pornirii urmăririi penale - conform Ordonanței de pornire a urmăririi penale din data de 06.02.2017 (Vol. I, f.d. 1) emisă de ofițerul superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a SPIA al MAI, locotenent-colonel Vitalie Roșea, având la bază Procesul-verbal de constatare din 31.01.2017 (Vol. I, f.d. 2-3), este dispusă începerea urmăririi penale pe faptul coruperii pasive, exprimate prin pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de către o persoană publică de bani, ce nu i se cuvin, pentru sine și/sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini acțiuni contrar exercitării funcției sale, acțiuni săvârșite cu extorcare, de două și mai multe persoane, adică infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal.

Ordonanța sus-menționată a fost emisă, ilegal, cu încălcarea competenței materiale de către organul de urmărire penală a SPIA, ceea ce constituie o încălcare a principului legalității în cadrul unui proces penal și contravine prevederilor art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală. În același timp, din textul actului de constatare reiese că *„Totodată angajatul SPC și SE al MAI, Valerii Soltan, având influență asupra specialistului principal al Secției supraveghere normativă în construcții a Direcției salvatori și pompieri a SPC și SE al MAI, maior al s/salvare Denislam Maşaev, pretinde și estorcă mijloace bănești de la unii agenți economici pentru favorizarea eliberării „Avizului privind Recepția finală” a construcției de către ultimul”. Per a contrario, în textul ordonanței de începere a urmăririi penale este indicat că „.....potrivit materialelor procesului penal, Valeriu Soltan, care deține funcția de Șef de secție al Secției de apărare împotriva incendiilor a Detașamentului salvatori și pompieri Botanica al Direcției Situației Excepționale mun. Chișinău a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală.....”*. Astfel, din analiza precedentelor două aliniate, Maşaev Denislam deja nu mai figurează în cadrul procesului penal, or chiar dacă urmărirea penală a fost pornită în privința faptei (*in rem*, se trage concluzia că așa numitele persoane necunoscute sunt alte persoane, nu și Maşaev Denislam.

Inadmisibilitatea datelor ilegal administrate/obținute și invocate de acuzare - solicită instanței de judecată să le aprecieze drept nule/inadmisibile și să fie apreciate prin prisma lipsei faptei infracționale incriminate lui Mașaev Denislam și întru constatarea nevinovăției lui. Astfel, se referă la f.d. 95-105, f.d. 109, 110, vol. I, legate de MSI privind interceptarea comunicațiilor electronice de la Mașaev Denislam, care nu au careva conținut probatoriu conex cu infracțiunea imputată, or acestea nu conțin nicio o careva legătură care să ofere întrunirea condițiilor cel puțin de relevanță a unor probe; f.d. 91, vol. III, procesul-verbal de ridicare din 12.07.2017 nu conțin careva informații care să indice implicarea lui Mașaev Denislam în infracțiunea imputată; f.d. 104, vol. III, procesul-verbal din 05.02.2018 de cercetare a cererii SRL „Sevacons” nr. 5/1054 din 09.12.2016 cu anexe doar descrie conținutul blanchetei cererii fără a da o careva apreciere a unei fapte pretins ilegale din partea lui Mașaev Denislam, nefiind constatate careva neajunsuri sau obiecții; f.d. 135-189 și f.d. 190, vol. III, conțin informații cu privire la ridicarea de documente de serviciu de la sediul din str. Iacob Hîncu, dar care nu prezintă careva interes pentru prezenta cauză penală, fiind doar descrise conținutul acestora, neprezentând careva importanță pentru cauza examinată; f.d. 1-18, vol. IV, Analiza operațională a veniturilor și proprietăților lui Mașaev Denislam, precum și a altor persoane, nu au nici o relevanță cu cauza dată; f.d. 238-249, vol. V., sentința de condamnare a lui Soltan Valeriu din 04.05.2018 a fost casată de Curtea de Apel Chișinău și menținută decizia de Curtea Supremă de Justiție (anexă la plângerea din 29.10.2017), astfel aceasta nu poate servi ca probă în privința lui Mașaev Denislam; f.d. 1-16, 36, vol. VI, cu privire la comunicările telefonice între Mașaev Denislam și Soltan Valeriu în perioada februarie-martie 2017 nu conțin careva informații relevante cu privire la pretinsa infracțiune imputată, care a avut loc conform acuzării aduse în perioada lunii decembrie 2016, precum și din conținutul acestor două convorbiri nu este nimic pertinent cu cererea SRL „Sevacons” sau str-la *****, mun. Chișinău; f.d. 67-68, vol. VI, ordonanța din 21.10.2020 de recunoaștere a unu fișier cu denumirea „msisdn” în calitate de document, este conex cu convorbirile telefonice dintre Mașaev Denislam și Soltan Valeriu, care nu prezintă informații relevante pentru cauza examinată; f.d. 147-148, vol. VI, procesul-verbal de cercetare din 13.10.2020 cu privire la examinarea suporturilor informaționale ridicate de la Mașaev Denislam în timpul percheziției din 12.07.2017, ce constată lipsa unor înscrisuri care să afirme o pretinsă legătură cu denumirea companiei SRL „Sevacons”. Reieșind din acestea și în conformitate cu prevederile art. 93-95, 100-101 Cod de procedură penală, dar și reieșind din jurisprudența CtEDO în cauza Allan împotriva Regatului Unit, no. 48539/99, § 42, unde Curtea a constatat că dacă procedura, inclusiv modul în care au fost obținute probele, a fost inechitabilă în ansamblu, ceea ce implică examinarea ilegalității respective se constată o violare a echității procedurii potrivit art. 6 din CEDO. În acest context, solicită instanței de judecată să le declare inadmisibile și să nu le ia în considerație la fundamentarea acuzării, ci să le aprecieze prin prisma constatării nevinovăției lui Mașaev Denislam.

Declarații care nu pot fi puse la baza sentinței - consideră declarațiile martorului Soltan Valeriu, citite în cadrul cercetării judecătorești ca fiind lipsite de adevăr, depuse sub controlul exclusiv al acuzării, fără ca apărarea să fi participat la audierea sau confruntarea cu pretinsul martor, fapt care a dus la prejudicierea dreptului la apărare și implicit la promovarea de către acuzare a unei versiuni total deferită de realitate. Faptul că Soltan Valeriu a depus declarații compromițătoare la etapa urmăririi penale (feb. 2019), fiind în acord cu acuzarea, demonstrează însăși reproducerea textului acestora din procesul-verbal

de audiere a învinuitului Soltan Valeriu din 13.07.2017, care sunt identice cu declarațiile depuse în calitate de martor, deși acesta a fost audiat la o distanță temporală mare și de către un alt ofițer de urmărire penală. „Colaborarea” lui Soltan Valeriu cu acuzarea este demonstrată prin motivul pe care îl avea acesta de a depune declarațiile solicitate de acuzare cu scopul răzbunării pe inculpat pentru relațiile tensionate atestate în ultima perioadă dintre aceștia. Mai mult, aceeași „colaborare” dintre organul de urmărire penală și Soltan Valeriu este demonstrată și prin faptul că acuzarea nu a cercetat nici o altă versiune asupra celor întâmplate, precum versiunea că Soltan Valeriu, în perioada lunii decembrie 2016, fiind chemat pentru a fi restituite materialele aferente examinării sesizării SRL „*****” în biroul nr. 7, unde activa inculpatul, a luat de pe masa adiacentă proiectul de gazificare AGI 160/113/01-10-1 avizat, și fără ca inculpatul să cunoască i l-a transmis lui Cheibaș S. și și-a însușit de la Cheibaș S. resurse bănești, motivând precum că ar fi dat inculpatului suma de bani pentru avizarea proiectului. De fapt această versiune este cea mai probabilă, însă a rămas neverificată deși, inculpatul a depus declarații încă după data reținerii precum că nu a transmis proiectul lui Soltan Valeriu și nici nu a primit careva resurse financiare de la acesta.

Combaterea acuzării nefondate: Combaterea acuzației privind necorespunderea spațiului unde este amplasat cazanul cu gaz natural cu tiraj forțat – cerințele actelor normative în construcție stabilesc exigențe în ceea ce privește asigurarea securității de apărare împotriva incendiilor. Privitor la cerințele privind încăperile în care se amplasează termogeneratoare cu gaz natural, conform pct. 7.10 din normativul în construcții NCM G.04.04-2012 „Alimentare cu căldură pe apartamente a blocurilor de locuit cu termogeneratoare pe combustibil gazos” (Vol. VI, f.d. 103-104): „Pct. 7.10 încăperea centralei termice, inclusiv pentru încălzirea bucatelor, unde se instalează termogeneratorul (cazanul) trebuie să satisfacă următoarele cerințe: să dispună de geam cu oberliht sau grilă de ventilare în partea de sus; să fie amplasată lângă pereții exterior al clădirii; suprafața geamului să fie nu mai mică de 0,03 m² pe 1 m³ din volumul încăperii și să poată fi folosită ca o construcție ușor zburătoare; înălțimea încăperii să fie nu mai mică de 2,5 m, pentru termogeneratoarele cu productivitatea termică mai mică de 35 kW se admite micșorarea înălțimii până la 2,2 m; să dispună de un volum nu mai mic de 15 m³; să dispună de ventilare naturală din calculul: extragere - nu mai puțin de un schimb de aer a încăperii; aflux - schimbul de aer plus cantitatea de aer necesară pentru arderea gazului în aparatele cu camera deschisă de ardere; hala cu termogeneratoare amplasată în încăperile înglobate sau anexate cu destinație socială, trebuie să fie dotate cu semnalizare antiincendiară și pătrundere nesancționată.” Conform proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 pentru obiectivul „Complex locativ cu obiective de menire social- culturală din stradela Studenților 17A”, înălțimea încăperilor constituie 2,5 m (metri), iar suprafața celei mai mici încăperi, în care este prevăzută instalarea termogeneratorului, constituie 8,7 m² (metri pătrați), ceea ce înseamnă, raportat la înălțimea menționată, un volum al încăperii de 21,75 m³ (metri cubi), care corespunde exigenței menționate supra de cel puțin 15,0 m³ (metri cubi), valori indicate expres în proiectul de execuție menționat. Pe filele acestuia sânt indicate toate suprafețele, înălțimea, inclusiv volumele încăperilor în care sânt instalate termogeneratoare.

Acest fapt se combate și prin declarațiile martorului Truhina Nadejda și a inculpatului Denislam Mașaeu în cadrul audierii acestora. Conform declarațiilor martorului Truhina Nadejda documentația de proiect cu privire la obiectul menționat a fost elaborată în luna

noiembrie 2016, nefiind introduse careva modificări în documentația de proiect anexată la materialele cauzei penale, fapt ce se demonstrează inclusiv prin vizualizarea filelor de proiect a documentației de proiect anexate la cauza penală în rubrica data fiind indicat „11.16” și Răspunsul SRL „ACTIVGAZ” din data de 21.09.2021 în adresa avocatului Sergiu Cușnir (Vol. VII, f.d. 50) privind lipsa oricăror solicitări cu privire la efectuarea de modificări în perioada 09-20 decembrie 2016 în cadrul documentației de proiect sus-menționate și lipsa oricăror modificări operate în aceeași perioadă de timp.

Combaterea acuzării privind refuzarea coordonării - în ceea ce privește acuzația cu privire la „refuza coordonarea proiectului ce gazificare AGI 160/113/01-10-1”, aceasta nu corespunde realității și este lipsită de orice suport probatoriu, or conform procedurii prestabilite, în cazul refuzului, coordonării documentației de proiect, în adresa solicitantului se emite răspuns fie întocmit în formă scrisă, pe blankul instituției, semnat de șeful Direcției salvatori și pompieri, ceea ce se poate confirma foarte simplu din analiza cererilor examinate de Mașaev Denislam în perioada vizată.

Combaterea acuzației privind pretinsa necesitate de urgentare a avizării/coordonării proiectului - în cererea privind coordonarea documentației de proiect (Vol. III, f.d. 92) a proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 nu a fost indicată o careva solicitare de examinare de urgență a acestei documentații și nici nu a fost depusă o altă careva cerere privind examinarea într-un termen mai restrâns a documentației de proiect de către SRL „Sevacons”. Respectiv, cererea a fost depusă la data de 09.12.2016 și finisată examinarea la data de 20.12.2016, adică într-un termen rezonabil (12 zile calendaristice/8 zile lucrătoare), având în vedere și faptul indicației verbale a conducerii cu privire la finisarea examinării materialelor în gestiune până la finele anului 2016. Respectiv, pretinsa încălcare cu privire la urgentarea examinării nu este susținută de careva probe, cererea menționată a fost examinată în timp rezonabil, totodată ținându-se cont și de prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 190/1994 cu privire la petiționare, care prevedea că petițiile se examinează de către organele corespunzătoare în termen de 30 de zile lucrătoare, iar cele care nu necesită o studiere și examinare suplimentară - fără întârziere sau în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării. Mai mult, din acțiunile SRL „Sevacons” și din materialele dosarului s-a demonstrat că aceștia nici nu au solicitat examinarea urgentată a cererii și nici nu au achitat taxa pentru examinarea cererii de îndată ce au primit rechizitele și suma, or examinarea cererilor avea loc după achitarea serviciilor cu plată, în speță pentru serviciile de coordonare a documentației de proiect, acestea au fost achitate la data de 14.12.2016 (vol. III, f.d. 103), pe când bonul de plată a fost emis încă la data depunerii cererii, adică la data de 09.12.2016, astfel, alegerile cu privire la necesitatea urgentării sunt neîntemeiate, or SRL „Sevacons”, fiind cointerесată în celeritatea examinării avea să achite serviciile respective într-un termen mai restrâns. În același timp, conform declarațiilor specialistului Vieru Dmitrii din cadrul ședinței de judecată acesta a declarat că termenul de examinare este de până la 30 zile, fapt ce se confirmă inclusiv prin declarațiile martorului Truhina Nadejda și ale inculpatului Mașaev Denislam.

Mai mult, acuzarea invocă faptul că conectarea blocului de locuit din str-la *****, la rețeaua de gaze naturale era condiționată de coordonarea proiectului de gaze naturale. În această privință condiționarea conectării blocului de locuit la rețeaua de gaze naturale nu depindea de coordonarea proiectului de gaz, ci depindea (era condiționată) de emiterea actului cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație, or acest lucru a fost declarat și confirmat prin declarațiile martorului Cheptine Igor și specialistului Vieru

Dimitrii și declarațiile inculpatului. Prin urmare actul cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație condiționează furnizarea gazelor naturale în rețeaua internă fiind o etapă ce precedă recepția finală propriu-zisă a blocurilor locative, pe când coordonarea documentației de proiect, doar permite executarea lucrărilor de montare a instalațiilor de distribuție și consumatoare de gaze (aragaze, cazane, etc.). În acest sens, este certă concluzia că SRL „Sevacons” nu avea de ce să ceară examinarea cererii sale privind coordonarea documentației proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 în termen mai restrâns pentru că nu avea la acel moment actul cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație, iar cererea pentru obținerea actului cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație a fost depusă abia la data de 18.07.2017, ulterior repetat la data de 04.08.2017 (Vol. VI, f.d. 183-190). Din alt punct de vedere, conform răspunsului SRL „Chișinău GAZ” nr. 2416 din 28.10.2022 în adresa lui Mașaev Denislam (Vol. VII, f.d. 54) se infirmă alegația acuzării privind condiționarea coordonării de conectarea la rețeaua de gaze naturale prin faptul că blocul locativ din adresa menționată a fost conectat la rețeaua de gaze naturale la data de 01.12.2017, în următorul sezon de încălzire.

Combaterea pretinselor intervenții (discuții) ale lui Soltan către/cu Mașaev Denislam privind urgentarea examinării cererii SRL „SEVACONS” - potrivit declarațiilor inculpatului Mașaev Denislam din cadrul ședinței de judecată, acesta nu a avut o careva comunicare cu Soltan Valeriu sau Cheibaș Serghei cu privire la cererea SRL „Sevacons” în perioada indicată de organul de urmărire penală. În același timp, conform rechizitoriului, nu este indicat când anume ar fi avut loc pretinsele discuții, nu este indicat cum au avut loc aceste discuții, unde ar fi avut loc, or din expresia „a intervenit pe lângă Mașaev Denislam” nu este certă modalitatea faptică de săvârșire a pretinselor acțiuni. În același timp, conform materialelor cauzei penale, nu se regăsesc careva probe care ar confirma cele imputate lui Mașaev Denislam. Din alt punct de vedere, ar fi lipsite de logică înfăptuirea de către Mașaev Denislam a unor discuții în biroul de serviciu, unde se mai aflau doi colegi, precum și acest fapt poate fi verificat prin ridicarea înregistrărilor video a camerelor de luat vederi din coridorul comun al etajului 2 a sediului Direcției salvatori și pompieri din str. Iacob Hîncu, 3 mun. Chișinău, intrarea în sediu și a străzii, inclusiv de pe camerele „IDIS Viitorul” de vizavi. Mai mult, prin procesele-verbale de ridicare a informației de la operatorii de telefonie mobilă, raportul analizei operaționale întocmit de Secția analitică a SPIA și raportul analitic din 27.10.2017 întocmit de Centrul de analiză a informațiilor al INI al IGP (Vol. I, f.d. 95, Vol. I, f.d. 109-110) doar se confirmă declarațiile date de Mașaev Denislam cu privire la caracterul comunicărilor telefonice cu Soltan Valeriu pe linia de serviciu, reieșind din specificul de activitate, nefiind prezent un careva conținut care să confirme învinuirea imputată. Pe de altă parte, faptul comunicării lui Soltan Valeriu cu Cheibaș Serghei confirmă ipoteza unui scenariu de escrocherie cu folosirea situației de serviciu, având în vedere că conform declarațiilor lui Mașaev Denislam, Soltan Valeriu era bine cunoscut cu procedurile interne din cadrul Direcției salvatori și pompieri, activând în cadrul acesteia în perioada anilor 2007-2013 conform fișei personale (Vol. IV, f.d. 118) și avea motiv să-i facă un deserviciu lui Mașaev Denislam din motivul acțiunilor cu caracter defavorabil în raport cu acesta, ținând cont de cumulul de situații neplăcute create de conducere în adresa lui Soltan Valeriu ca rezultat al revenirii lui Mașaev Denislam de la studii acesta a fost retrogradat în funcție de inspector superior la sector din aparatul central, precum și aprecierea cunoștințelor în cadrul evaluării anuale la începutul lunii decembrie 2016 (06.12.2016). În

acest sens, conform materialelor cauzei penale, punctul de pornire a atitudinii nebinevoitoare din partea lui Soltan Valeriu a început odată cu depunerea sesizării SRL „*****” la Direcția salvatori și pompieri din data de 16 noiembrie 2016 (Vol. VI, f.d. 94), care a fost soluționată în sens defavorabil pentru SRL „Lismedfarm” de către Mașaeu Denislam (Vol. VI, f.d. 95-96, 99), ceea ce l-a afectat pe Soltan Valeriu, având în vedere că acesta a coordonat pozitiv construirea unei anexe de către „Lismedfarm” la construcția din str. Muncești, 167A, mun. Chișinău. Tot cu referire la motivele de ostilitate ale lui Soltan Valeriu, trebuie să menționăm că în luna ianuarie 2017 de către SRL „*****” a fost depusă o cerere din 10.01.2017 (Vol. VI, f.d. 100) prin care a fost solicitată anularea coordonării efectuate de Soltan Valeriu, care a fost admisă conform unei decizii a Direcției salvatori și pompieri din 01.02.2017 (Vol. VI, f.d. 101-102), fiind prejudiciate interesele acestuia, care a fost sancționat disciplinar conform Ordinului de sancționare disciplinară nr. 29EF din 02.03.2017 (Vol. VI, f.d. 120-122), în baza raportului lui Mașaeu Denislam din 01.02.2017 pe numele șefului SPC și SE general-maior al s/salvare Mihail Harabagiu (Vol. VI, f.d. 126-127) și explicațiilor din data de 06.02.2017 (Vol. VI, f.d. 131-133). În aceeași perioadă de timp, situația creată a creat premise defavorabile pentru înrăutățirea relațiilor de serviciu ale lui Soltan Valeriu și șeful acestuia Iașciuc Emilian, care poate fi scos în evidență din explicațiile acestora la etapa anchetei de serviciu în cadrul Serviciului PC și SE (Vol. VI, f.d. 130, 131-133), ceea ce confirmă declarațiile lui Mașaeu Denislam în cadrul ședinței de judecată.

*Modul de circulație a actelor și pretinsa întâlnire dintre Soltan Valeriu și Mașaeu Denislam în adiacentul Direcției salvatori și pompieri din ***** aproximativ la data de 21 decembrie 2016* - după cum a declarat inculpatul Mașaeu Denislam în cadrul ședinței de judecată, acesta nu a transmis lui Soltan Valeriu și nici altor persoane documentația de proiect și nici nu a cerut sau primit careva bani de la Soltan Valeriu sau alte persoane. Mai mult, potrivit declarațiilor din cadrul ședinței de judecată, Mașaeu Denislam nu avea obligația de a transmite documentația de proiect solicitantului, iar conform pct. 9 din Regulamentul privind crearea și funcționarea ghișeului unic pentru eliberarea actelor permise în domeniul apărării împotriva incendiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 912 din 05.11.2014 (*Monitorul Oficial nr. 333-338 din 07.11.2014, art. 980*), Ghișeul unic desfășoară următoarele activități: 1) recepționarea cererii de solicitare a actelor permise; 2) procesarea cererii de solicitare a actelor permise și transmiterea acestora spre examinare; și 3) eliberarea actelor permise. Subsecvent, potrivit pct. 10 subpct. 7) din același Regulament, funcționarul Ghișeului unic are atribuția asigurării corectitudinii, integrității și protecției informației procesate și transmise prin intermediul ghișeului unic și poartă răspundere personală în conformitate cu legislația în vigoare. S-a demonstrat faptul că Soltan Valeriu obișnuia să intre la Direcția salvatori și pompieri pentru necesități de serviciu, inclusiv relații de prietenie cu unii foști colegi, în special șefa cancelariei, care ipotetic putea organiza o înșelăciune, inducând în eroare pe Cheibaș Serghei, precum că se cunoaște cu Mașaeu Denislam și ar putea soluționa problema acestuia, reieșind din faptul accesării fără dificultate a registrului electronic al cererilor sau prin rugarea persoanei din cancelarie în scopul aflării executorului cererii SRL „Sevacons” și ținerea la control a procesului de coordonare. Din declarațiile lui Mașaeu Denislam și a specialistului Vieru Dmitri rezultă că biroul de serviciu nr. 7 nu era încuiat pe perioada zilei de muncă, astfel încât în interiorul acestuia puteau intra și alte persoane, chiar în lipsa salariaților din acel birou.

Cu referire la declarațiile lui Mașaev Denislam, cererea urma să fie transmisă de către persoana de la ghișeu în cancelarie, la o altă persoană, iar documentația de proiect să fie transmisă solicitantului. Cele descrise se confirmă prin înscrisurile corespunzătoare de la ghișeu și din cancelarie, or examinând materialele cauzei penale și anume Registrul actelor de intrare a ghișeului unic a Direcției salvatori și pompieri pentru anul 2016, filele care confirmă faptul că cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost înregistrată corespunzător de către funcționarul de la ghișeu, în rubrica mențiuni fiind indicat „DSP 240+” (Vol. III f.d. 140-141), precum și Registrul actelor de intrare a Direcției salvatori și pompieri pentru anul 2016, filele cu conținutul cererii nr. 5/1054 care confirmă faptul că cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost înregistrată și examinată corespunzător de către persoana din cancelarie, în rubrica privind executarea documentului fiind indicat „Coord. 073 din 20.12.2016” (Vol. III f.d. 163-164). În același timp, cu referire la acțiunile organului de urmărire penală, prin Procesul-verbal de cercetare din 05.02.2018 se confirmă faptul că cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost examinată conform procedurilor interne ale Direcției salvatori și pompieri în mod corespunzător, nefiind constatate careva deficiențe (Vol. III f.d. 190) și Procesul-verbal de cercetare din 05.02.2018 se confirmă faptul că în Registrul actelor de intrare și în Registrul de la ghișeu cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost examinată conform procedurilor interne ale Direcției salvatori și pompieri în modul stabilit, nefiind constatate careva obiecții (Vol. III f.d. 104), ceea ce confirmă declarațiile lui Mașaev Denislam în cadrul audierii acestuia. În acest sens, menționează că Registrul de evidență a cererilor Direcției salvatori și pompieri, gestionat exclusiv de șefa cancelariei conține înscrierea corespunzătoare privind coordonarea proiectului cu nr. 073 din 20.12.2016. Prin procesele-verbale de cercetare a materialelor de serviciu, ridicate de la locul de muncă al inculpatului Mașaev Denislam, materialul nr. 5/1054 din 09.12.2016, copia registrului de evidență a cererilor la ghișeu unic, copia registrului de evidență a coordonărilor compartimentelor de proiect, copia registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, Direcția salvatori și pompieri (Vol. III, f.d. 109- 110, 135-189) nu se confirmă careva fapte care ar demonstra săvârșirea faptei prejudiciabile imputate. Subsecvent, conform proceselor-verbale de cercetare a materialelor ridicate (Vol. III, f.d. 104, 190) în pofida faptului tentativei probării vinovăției lui Mașaev Denislam se demonstrează contrariul - nevinovăția acestuia, or din analiza celor menționate se demonstrează că cererea SRL „Sevacons” nr. 5/1054 din 09.12.2016 a fost examinată corespunzător, nefiind constatate careva deficiențe, ceea ce confirmă declarațiile inculpatului în cadrul audierii acestuia.

În același timp, cu referire la corectitudinea administrării circuitului de documente la ghișeu unic și în cancelarie, menționăm că din analiza cererii SRL „SEVACONS” nr. 5/258 din 18.07.2017 (Vol. VI, f.d. 185) și cererea SRL „SEVACONS” nr. 5/796 din 30.10.2017 (Vol. VI, f.d. 194) în adresa Direcției salvatori și pompieri, care demonstrează că pe cereri nu este înscris textul „am primit actul/avizul solicitat, etc. cu semnătura solicitantului” așa cum este indicat de actul de acuzare, or acest lucru nu este reglementat expres în Regulamentul de prestare a serviciilor publice, respectiv, nu în toate cazurile era aplicată uzanța descrisă de persoanele audiate de organul de urmărire penală. Din alt punct de vedere, cele menționate nu pot fi imputate lui Mașaev Denislam, care țin de atribuțiile persoanei responsabile de la ghișeu.

Deci, partea apărării solicită să fie adoptată o sentință de achitare în privința lui Mașaev Denislam și reabilitarea acestuia.

Cu referire la argumentul expus în pledoarie de către procuror asupra faptului că *martorii au declarat care era procedura de transmitere a actelor, care se făcea prin ghișeu nefiind posibilă derogarea* apărătorul Cușnir Sergiu a menționat, că în cadrul procesului a fost clarificată procedura de examinare a cererilor cu privire la examinarea documentației de proiect pentru proiectele de construcții. În pofida faptului că activitatea Ghișeului Unic este reglementată de Hotărârea de Guvern respectivă, la care apărarea a făcut trimitere, acuzarea continuă încercarea sa de a înlătura prevederea legală pertinentă, în detrimentul unor declarații ale martorilor care nu își aduc aminte aproape nimic sau au interpretat norma legală pe percepția proprie, or aceasta diferă de la o persoană la alta și nu are o valoare probantă mai mare decât Hotărârea de Guvern care reglementează activitatea Ghișeului Unic, nefiind reglementată instituțional transmiterea proiectelor. Mai mult, în activitatea sa, Mașaev Denislam s-a condus de prevederile legale enunțate și nu de percepțiile colegilor de serviciu, care și-au formulat opinia în mod individual. Acuzarea invocă faptul că Mașaev Denislam ar fi transmis personal proiectul, lucru care nu corespunde realității, or materialele cauzei demonstrează cu certitudine că nu a fost așa, or, Mașaev Denislam nu avea atribuții de a transmite beneficiarilor proiectele avizate, iar în registrele în care a fost înregistrată circulația proiectului, completat de alte persoane nu este semnalată vreo careva abatere de la normele legale.

Referitor la argumentul că Mașaev Denislam nu a dorit să avizeze proiectul fără primirea banilor - materialele cauzei demonstrează că Mașaev Denislam nici nu cunoștea că există careva înțelegeri între Soltan V. și reprezentanții „Sevacons” SRL, or acesta a examinat proiectul în corespundere cu prevederile legale, iar despre primirea a careva bani nici nu a putut fi vorba, proiectul fiind examinat în termen și avizat pozitiv. Acest fapt este confirmat prin analiza probatoriului în cauză.

Acuzarea invocă faptul că responsabilitatea de la intrarea în instituție și până la final o poartă executorul - acest fapt este unul eronat, or prin reglementările invocate de apărare s-a demonstrat faptul că în cadrul instituției activau mai multe persoane, care aveau atribuții diferite și erau responsabile de segmentul lor, iar încercarea acuzării de a pune întreaga procedură administrativă de examinare a proiectelor pe seama executorului contravine prevederilor legale enunțate și realității obiective, or nu era în responsabilitatea lui Mașaev Denislam să înregistreze proiectele intrate, să le transmită contra semnătură, să noteze despre finalizarea examinării, aceste atribuții țineau de alte persoane.

Acuzarea invocă faptul că discuțiile dintre Soltan V. și Mașaev Denislam erau amicale - apărarea a demonstrat faptul că discuțiile dintre Soltan V. și Mașaev Denislam erau pe linia de serviciu, iar materialele dosarului denotă faptul că Mașaev Denislam nu avea careva atitudine negativă, ci se comporta colegial cu Soltan V., atitudinea negativă fiind camuflată de Soltan V.

Acuzarea invocă faptul că în lipsa probelor care să demonstreze nevinovăția, instanța urmează să aprecieze lipsa nevinovăției - prezumția de nevinovăție este garantată de o serie de acte juridice cruciale pentru procesul penal, inclusiv CoEDO, Constituția R.M., CPP, iar răsturnarea prezumției de nevinovăție și punerea pe seama inculpatului a sarcinii probării nevinovăției sale este interzisă. Cu toate acestea, apărarea a demonstrat lipsa vinovăției lui Mașaev Denislam și lipsa faptului infracțiunii în general.

Acuzarea invocă faptul că au fost acumulate mai multe probe, care coroborează și fundamentează învinuirea - consideră că probele prezentate de acuzare nu coroborează, nu fundamentează acuzarea și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare. Mai mult,

Într-o Decizie recentă din 15.05.2025, (Dosarul nr. 1ra-347/24 Nr. PIGD 1-19108629-01-Ira-15032024), Curtea Supremă de Justiție a reiterat că disjungerea cauzelor conexe poate afecta dreptul la apărare și orice disjungere trebuie să fie temeinic justificată, iar co-acuzatului ar trebui să i se ofere posibilitatea să obiecteze împotriva disjungerii (*hot. CtEDO Navalnyy și Ofitserov v. Rusia, 2016, § 104*). Totuși, această obligație decade implicit în cazul în care învinuirea împotriva co-acuzaților se face conform unor reguli de procedură diferite, cum procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. În aceeași hotărâre *Navalnyy și Ofitserov v. Rusia*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai subliniat că constatările din hotărârea adoptată în cauza conexă nu reprezintă un lucru judecat pentru cauza examinată ulterior. În cauza examinată ulterior, probele trebuie examinate nemijlocit, într-o procedură contradictorie (§ 105). Această regulă se aplică atât în ceea ce privește temeinicia acuzației, cât și a admisibilității probelor. Prin urmare, în această parte, completul este de acord cu instanțele ierarhic inferioare, iar argumentul procurorului este neîntemeiat.

9. Astfel, analizând declarațiile inculpatului, specialistului, martorilor, probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, cât și probele părții apărării, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată reține următoarele concluzii.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Potrivit art. 6 alin. (1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii îi revine de fiecare dată părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În conformitate cu prevederile art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale - prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

În acest context, instanța de judecată scoate în evidență inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a reținut în hotărârea (*Barbera, Messegue și Jabardo vs Spania, din 6 decembrie 1988, Seria A nr. 146, § 77*) că, prezumția vinovăției garantată de articolul 6 § 2 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale impune, că în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu

pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat, sarcina probei revenind acuzării, iar orice dubiu este interpretat în favoarea celui acuzat.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

Potrivit art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 Cod penal, se consideră componență a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform prevederilor art. 53 alin. (1) pct. 1), 8) Cod de procedură penală, la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării; își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

Potrivit art. 93 Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilite de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură penală, în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În concordanță cu art. 99 alin. (2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Alineatul (4) al aceluiași articol, prevede că, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor

probelor administrate.

Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Conform alin. (1) al art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

E de menționat că, potrivit alin. (2) al art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Potrivit alin. (3) din art. 389 Cod de procedură penală, declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța mai subliniază că Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrarie, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a

proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (*pct. 78-80 din Hotărârea CC nr. 18 din 22.05.2017*)

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

A contrario, din conținutul prevederilor art. 390 Cod de procedură penală, denotă că sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*, fapta nu este prevăzută de legea penală sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei și sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Lipsa unei părți componente ale infracțiunii echivalează cu lipsa elementelor constitutive a infracțiunii, iar în condițiile când din învinuirea adusă lipsesc caracteristici care sunt obligatorii pentru componența de infracțiune, instanța de judecată va ajunge la concluzia de a pronunța o sentință de achitare în privința persoanei puse sub învinuire.

9.1. Analizând totalitatea probelor cercetate, instanța de judecată consideră că de către partea acuzării nu au fost prezentate probe din care ar rezulta că în acțiunile inculpatului Mașaev Denislam ***** sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 324 alin. (4) din Codul penal, adică corupere pasivă, manifestată prin pretindere și primire prin mijlocitor, de către o persoană publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

9.2. Aprecierea probelor:

Analizând probatoriul administrat instanța de judecată reține, că învinuirea adusă inculpatului Mașaev Denislam se bazează primordial pe declarațiile martorului Soltan Valeriu, or, acesta este unica persoană care a comunicat cu martorul Cheibaș Serghei și i-a solicitat transmiterea sumei de 100 euro pentru Mașaev Denislam în vederea coordonării și avizării proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 a SRL „Sevacons”. Totodată martorul acuzării Soltan Valeriu este unica persoană care a susținut, că Mașaev Denislam ar fi pretins suma de 100 euro, precum și ar fi primit de la el suma de 2200 lei pentru coordonarea și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 a SRL „Sevacons”, prin urmare declarațiile acestuia sunt determinante la caz.

În același timp, martorul Soltan Valeriu, potrivit învinuirii aduse de către organul de urmărire penală are calitatea de mijlocitor, fiind persoana prin intermediul căreia se pretinde că Mașaev Denislam ar fi pretins și primit remunerația ilicită, în vederea urgentării îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Aici urmează a fi reținut, că potrivit ordonanței din 06 februarie 2017, s-a dispus începerea urmăririi penale în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, cauzei penale fiindu-i atribuit nr. 2017550008 (f.d. 1, vol.I).

Potrivit ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Potînga Veaceslav, din 26 septembrie 2017, s-a dispus disjungerea materialelor cauzei penale în privința învinuiților Soltan Valeriu și Roibu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzută de art. art. 42 alin. (2), (5), 324 alin. (2) lit. b), c) din cauza penală nr. 2017550008, pentru examinarea acestora în cadrul cauzei penale nr. 2017978237 (f.d. 25-26, vol. I).

Se mai reține, că prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 mai 2018, Soltan Valeriu Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (2) lit. b) Cod penal (episodul SRL „Sevacons”), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu amendă în mărime de 4500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 ani, această sentință potrivit ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Niculiță Grigore, fiind recunoscută ca mijloc material de probă (f.d. 240-250, vol. V).

Astfel, Soltan Valeriu a fost condamnat anume pentru faptul, că *„exercitând funcția de șef al Secției apărare împotriva incendiilor a detașamentului salvatori și pompieri Buiucani al DSE mun. Chișinău a SPC și SE al MAI, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statului de drept, ignorând prevederile art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 93-XVI din 05.04.2007 privind Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, potrivit căruia în funcțiile de bază a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, îi revine organizarea și desfășurarea activităților de supravegherea de stat în domeniul protecției civile și apărării împotriva incendiilor.*

Contrar prevederilor art. 14 lit. b) din Legea nr. 93-XVI din 05.04.2007 privind Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, conform cărora Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale este obligat să elaboreze și să aplice acte normative ce țin de asigurarea protecției populației și teritoriilor în caz de pericol sau declanșare a situațiilor excepționale și/sau incendiilor.

Contrar prevederilor art. 42 lit. e) din Legea nr. 93-XVI din 05.04.2007 privind Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, conform cărora colaboratorul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale este obligat să elaboreze și să execute cu conștiinciozitate datoria lor profesională.

Contrar prevederilor art. 50 lit. a), b), c), d) și e) din Legea cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, conform cărora funcționarul public cu statut special este obligat să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte; să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile în care viața, sănătatea și bunurile sale sunt amenințate; să respecte jurământul depus și normele deontologice; să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale.

Contrar prevederilor art. 15 lit. i) din Codul de etică și deontologie al polițistului (Abrogat prin HG629 din 08.08.2017), care stabilește că colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție.

Contrar art. 15 lit. d), e) și j) al Legii nr. 90 din 25.04.2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției, care prevede fapta de comportament corupțional, beneficierea de privilegii pentru a obține pentru sine sau pentru alte persoane a bunuri profitând de situația de serviciu; primirea de la orice persoană fizică sau juridică de cadouri sau avantaje care le pot influența corectitudinea în exercitarea funcției, a comis corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

*Soltan Valeriu Ion în perioada lunii decembrie 2016, deținând apartament în blocul locativ amplasat în mun. Chișinău, str-la Studenților nr. 17, ce aparține companiei SRL „Sevacons”, urmărind scopul obținerii unor beneficii personale, în vederea urgentării dării în exploatare a blocului locativ menționat cât și obținerii de către compania SRL „Sevacons” a avizului de recepție finală condiționat de coordonarea proiectului de gazificare și cunoscând problema companiei „Sevacons” cu privire la necorespunderea proiectului de gazificare a blocului locativ menționat, conform normelor antiincendiar, a intervenit către Mașaev Denislam *****, angajat în calitate de specialist principal al Secției supraveghere normativă în construcții a Direcției salvatori și pompieri a SPC și SE al MAI, în examinarea căruia se afla cererea companiei vizate, cu privire la coordonarea și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1, pentru urgentarea examinării cererii de coordonare și avizarea proiectului de gazificare.*

*Ca rezultat, a înțelegerii avute cu Mașaev Denislam *****, ultimul pentru urgentarea și avizarea și coordonarea proiectului de gazificare ce va permite eliberarea avizului de recepție a pretins și primit de la Cheibaș Serghei directorul SRL „Sevacons” prin intermediul lui Soltan Valeriu mijloace bănești ce nu i se cuvine în mărime de 2 200 lei.*

*După primirea de către Mașaev Denislam ***** a mijloacelor financiare de 2200 lei, a eliberat personal lui Soltan Valeriu proiectul de gazificare AGI 160/113/01-10-1 coordonat și avizat al companiei SRL „Sevacons”, pentru blocul locativ mun. Chișinău, str-la Studenților nr. 17, ca urmare proiectul fiind transmis lui Cheibaș Serghei.”*

Cauza penală vizată a fost examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ CPP al RM, în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, inculpatul Soltan Valeriu recunoscând integral vina, nesolicitând administrarea de noi probe, fiind de acord cu faptele incriminate.

Cu referire la actul judecătoresc vizat, care în viziunea acuzării ar demonstra vinovăția inculpatului Mașaev Denislam, instanța de judecată consideră că argumentarea procurorului este una contradictorie, nejustificată, și admiterea acesteia ar crea și atrage în cele din urmă încălcarea gravă a dreptului inculpatului Mașaev Denislam la un proces echitabil. Or, urmează a se nota că, fiecare persoană învinuită de comiterea unei infracțiuni, este în deplin drept să pledeze pentru recunoașterea vinovăției și/sau să susțină poziția sa de nevinovăție, drept garantat de Constituție, de Codul de procedură penală al RM, precum și norma art. 6 CEDO, nimeni nefiind obligat să își dovedească nevinovăție sa, obligație care îi revine exclusiv organului de urmărire penală. Iar pornind de la aceste principii, această sentință nu poate provoca careva repercusiuni asupra inculpatului Mașaev Denislam, în speță fiind apreciate doar acțiunile lui Soltan Valeriu, iar ce ține de acțiunile altor persoane, acestea vor fi apreciate în procedură separată pe cazul care îl vizează, cu respectarea tuturor principiilor inclusiv dreptul la apărare prevăzute atât de Codul de procedură

penală, cât și de art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale.

Mai mult, punerea la baza condamnării inculpatului Mașaev Denislam a sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) din 04.05.2018, de condamnare a lui Soltan Valeriu, ar constitui o încălcare gravă și inadmisibilă a dreptului inculpatului Mașaev Denislam la un proces echitabil, de vreme ce acțiunile fiecărei persoane sunt apreciate în unicitate, strict personal, în funcție de rolul, atitudinea, poziția și solicitările acesteia, și cu respectarea drepturilor fundamentale, iar martorul Soltan Valeriu a fost imposibil de a fi audiat în ședință, din motivul decesului acestuia, procurorul solicitând a fi citite declarațiile ultimului depuse la etapa urmăririi penale, cu toate că confruntarea între ultimul și Mașaev Denislam nu a fost înfăptuită la etapa urmăririi penale.

Respectiv, instanța de judecată consideră că existența unui act judecătoresc de condamnare în privința altei persoane pentru fapte similare, nu constituie temei de condamnare a altei persoane pentru acțiuni similare, în condițiile în care recunoașterea vinovăției de către Soltan Valeriu este un drept exclusiv al acestuia, drept însă care nicidecum nu poate admite și atrage în cele din urmă lezarea dreptului asupra unui proces echitabil a inculpatului Mașaev Denislam, or, o atare concluzie și stare de fapt ar duce inevitabil la încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil.

În continuare instanța de judecată notează, că acuzatorul de stat a solicitat citirea declarațiilor martorului Soltan Valeriu, depuse de ultimul la etapa urmăririi penale, din motivul decesului acestuia și imposibilității absolute de a fi asigurată prezența acestuia în instanță.

Instanța reține că potrivit prevederilor art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile: 2) **când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuît, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art.109 și 110.**

Pe de altă parte, potrivit prevederilor alin. (1) al art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

E de menționat că, potrivit alin. (2) al art. 389 Cod de procedură penală, **sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.**

Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Potrivit alin. (3) din art. 389 Cod de procedură penală, **declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuîtul, învinuitul sau că martorul a fost audiat**

în condițiile art. 109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Potrivit practicii Curții Europene pentru drepturile omului, în situația în care se decide posibilitatea de a pune la baza unei sentințe declarațiile date la etapa urmăririi penale de către un martor care nu a putut fi audiat în ședință de judecată, se ia în calcul faptul dacă: 1) a existat un motiv întemeiat pentru neprezentarea martorului la proces, 2) declarația martorului respectiv a fost proba unică sau decisivă și **3) au existat suficienți factori de contrabalansare, care au permis o evaluare echitabilă și corectă a fiabilității probelor în cauză** (*a se vedea în acest sens Al Khawaja și Tahery vs Regatul Unit (cererile nr. 26766/05 et 22228/06) decizia Marii Camere din 15 decembrie 2011, pct. 119-151*).

La acest aspect, instanța de judecată menționează, că în § 147 din hotărârea Curții europene pentru drepturile Omului din 15 decembrie 2011, în cauza *Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului Unit*, Curtea concluzionează că, atunci când o declarație relatată (*hearsay statement*) reprezintă proba exclusivă sau determinantă (*sole or decisive evidence*) împotriva acuzatului, admiterea sa ca mijloc de probă nu implică automat încălcarea art. 6 § 1. În același timp, atunci când o condamnare se bazează exclusiv sau în mod determinant pe mărturiile martorilor care nu se înfățișează în instanță (*absent witnesses*), **Curtea trebuie să supună procedura celei mai riguroase examinări**. Din cauza riscurilor inerente admiterii probelor de acest tip, ar reprezenta un factor important de luat în considerare, pentru a-l cita pe Lord Mance în *R. v. Davis* (supra, pct. 50), un factor care necesită elemente suficiente de contrabalansare, inclusiv garanții procedurale solide. **Chestiunea care se ridică în fiecare dintre cauze este dacă există suficiente elemente de contrabalansare, inclusiv măsuri care dau posibilitatea realizării unei aprecieri corecte și echitabile a fiabilității probei respective. Examinarea acestei chestiuni oferă posibilitatea ca o condamnare să se bazeze pe o astfel de probă numai dacă aceasta este suficient de fiabilă ținând seama de importanța ei în cauză.**

În continuare, în § 155-156, Curtea a statuat, că admiterea acestei declarații nu poate fi considerată ca atribuind automat un caracter inechitabil procesului, ci ca un factor foarte important de pus în balanță alături de garanțiile procedurale menționate anterior și de celelalte elemente de contrabalansare prezente în această cauză. Interesul justiției era în mod evident în favoarea admiterii ca mijloc de probă a declarației lui S.T., care fusese înregistrată de poliție cu respectarea formalităților. Fiabilitatea declarației era susținută de faptul că S.T. se plânsese celor doi prieteni, B.F. și S.H., la scurt timp după producerea faptelor în litigiu; nu existau decât niște contradicții minore între declarația ei și relatarea făcută de aceasta celor doi prieteni, care au depus mărturie la proces; existau, mai ales, asemănări importante între descrierea preținsei agresiuni făcută de S.T. și cea făcută de cealaltă reclamantă, V.U., fără a exista indicii ale unei coluziuni între acestea. În cazul unei agresiuni sexuale comise de un medic asupra unei paciente în cursul unei consultații în care s-a aflat singur cu aceasta, este greu de conceput că probele prezentate ar putea fi mai convingătoare și consecvente, cu atât mai mult cu cât **ceilalți martori au fost chemați în instanță, iar fiabilitatea acestora a fost verificată printr-o examinare încrucișată (*cross-examination*)**.

În continuare, cu referire la aprecierea declarațiilor martorului Soltan Valeriu urmează a fi reținute constatările Curții Constituționale care la pct. 18 a Deciziei privind excepția de neconstituționalitate a articolului 90 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură

penală din 29 ianuarie 2019, a reținut că spre deosebire de martor, bănuitul, învinuitul sau inculpatul nu poate fi forțat să mărturisească împotriva sa sau împotriva rudelor sale apropiate ori să-și recunoască vinovăția și nu poate fi tras la răspundere pentru refuzul de a face astfel de declarații [articolul 103 alin. (3) din Codul de procedură penală]. De asemenea, audierea bănuितului, a învinuitului sau a inculpatului se face numai în prezența unui apărător ales sau a unui avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, imediat după reținerea bănuितului sau, după caz, după punerea sub învinuire, dacă acesta acceptă să fie audiat [articolul 104 alin. (1) din Codul de procedură penală].

Potrivit pct. 20 din aceeași Decizie, rațiunea interdicției criticate [articolul 90 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală] constă în asigurarea efectivă a garanțiilor de care beneficiază persoana în privința căreia organul de urmărire penală deține anumite probe că ar fi comis o infracțiune, *i.e.* dreptul de a fi asistat de un apărător, dreptul de a nu se autoincrimina și dreptul la tăcere. În acest sens, persoanele avute în vedere de articolul 90 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală – persoanele „acuzate de comiterea unei infracțiuni”, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului – trebuie să fie informate despre drepturile lor.

Totodată, la pct. 22-23, Curtea a reținut că autorul excepției de neconstituționalitate a ridicat problema audierii unui coacuzat condamnat ca urmare a examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, *i.e.* în procedura simplificată.

Sub acest aspect, în Decizia nr. 40 din 8 mai 2018, Curtea a menționat că declarațiile acestor persoane nu pot avea o valoare probantă prestabilită, ele trebuind apreciate în coroborare cu alte probe. Totodată, în Decizia nr. 78 din 9 iulie 2018, Curtea a subliniat că, în situația în care în cauza penală disjunctă vor fi citate pentru a depune declarații persoanele care au fost judecate în procedura simplificată, **instanța de judecată are obligația să respecte prezumția de nevinovăție și să pronunțe o sentință de condamnare numai în situația în care vinovăția este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă.**

Aceleași raționamente au fost confirmate și de către Curtea Europeană în cauza *Navalnyy și Ofitserov v. Rusia* din 23 februarie 2016. Astfel, la § 105 din această hotărâre, Curtea Europeană a menționat că **probele admise într-o procedură accelerată nu pot fi transpuse într-un alt set de proceduri penale, fără ca admisibilitatea și credibilitatea lor să fie examinată și validată în cadrul celui alt proces, în mod contradictoriu, ca toate celelalte probe.** În această cauză, Curtea Europeană a constatat că procedurile penale împotriva reclamantilor, privite ca întreg, au constituit o încălcare a dreptului la un proces echitabil, inclusiv pentru că constatările de fapt din cadrul unor proceduri accelerate în privința unor coacuzati au fost preluate în cauza reclamantilor fără a fi examinate în mod minuțios.

Având în vedere prevederile sus menționate, instanța de judecată având în vedere, că procurorul a fost în imposibilitate de a asigura prezența acestui martor în ședința de judecată, întrucât martorul Soltan Valeriu este decedat, instanța a acceptat citirea declarațiilor acestuia depuse la urmărirea penală citând practica Curții Europene pentru Drepturile Omului în cauza *Al Khawaja și Tahery vs Regatul Unit* (cererile nr. 26766/05 et 22228/06) decizia Marii Camere din 15 decembrie 2011, pct. 119-151, urmând în cele ce urmează să verifice dacă declarațiile acestui martor se confirmă și coroborează cu alte probe prezentate de către partea acuzării.

În primul rând, instanța de judecată reține că Soltan Valeriu a fost audiat în calitate de martor la data de 15 februarie 2019 (vol. 6, f.d. 52-55), iar declarațiile respective sunt identice cu textul procesului-verbal de audiere a învinutului Soltan Valeriu din 13.07.2017 (f.d. 66, vol.IV), deși acesta a fost audiat la o distanță temporală mare și de către un alt ofițer de urmărire penală.

Potrivit declarațiilor martorului Soltan Valeriu acesta a comunicat că, „aproximativ în anul 2012-2013, soția mea *****a semnat un contract de investiții în construcții cu SRL „Sevacons”, directorul întreprinderii fiind Cheibaș Sergiu, care a aflat că eu activez în cadrul DSE.

În perioada lunii decembrie a anului 2016, **Cheibaș Sergiu m-a rugat ca să-l ajut în vederea coordonării și avizării proiectului alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, spunându-mi că materialele sunt repartizate pentru examinare la specialistul principal Secția supravegherea normativelor în construcție – Denislam Mașaeu**, comunicându-mi că, **ultimul refuză să semneze proiectul din motiv că sunt careva încălcări**, la ce eu i-am comunicat că îl cunosc și o să încerc să vorbesc cu el pentru a vedea care sunt problemele și ce se poate de făcut.

În următoarea zi, l-am telefonat pe Denislam Mașaeu și l-am întrebat, care sunt pretențiile față de blocul locativ de pe stradela *****, mun. Chișinău al SRL „Sevacons” și dacă se poate de coordonat proiectul, spunându-i că avizarea proiectului în cauză îmi trebuiește și mie personal, din motiv că am apartament în acel bloc, la ce **Denislam Mașaeu mi-a comunicat că, încălcările nu sunt esențiale** și se poate de discutat. Totodată, i-am spus că Cheibaș Sergiu o să-l mulțumească, întrebându-l pe Denislam Mașaeu câți bani vrea pentru aprobarea proiectului, la ce acesta mi-a comunicat că 100 euro o să fie de ajuns. Ulterior, i-am comunicat despre condițiile lui Denislam Mașaeu directorului întreprinderii Cheibaș Sergiu.

După aproximativ 3 zile, la ora 07:30, m-am apropiat la sediul Direcției Salvatori și Pompieri de pe ***** așteptându-l pe Denislam Mașaeu să vie la serviciu pentru a lua proiectul, deoarece acesta mă suna-se și mi-a spus că proiectul este avizat. Astfel, s-a apropiat Denislam Mașaeu, a urcat în biroul său de serviciu, de unde mi-a adus proiectul alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, deja avizat, pentru care eu i-am transmis echivalentul la 100 de euro, adică 2200 lei de la mine, iar ulterior, după care eu i-am transmis proiectul nominalizat directorului întreprinderii SRL „Sevacons”, ultimul mi-a dat 2 bancnote a câte 50 euro.

Cu Mașaeu Denislam careva conflicte, în relațiile de serviciu, nu am avut.

Pentru fapta descrisă am fost condamnat de Judecătoria mun. Chișinău, sediul Buiucani. În cadrul ședinței am făcut declarații cu privire la caz. Cazul a fost examinat în ordinea prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală.” (vol. 6, f.d. 52-55)

În materialele dosarului penal nr. 2017550008, sunt anexate și declarațiile lui Soltan Valeriu în calitate de învinuit, care la data de 13 iulie 2017 a dat următoarele declarații cu referire la episodul SRL „Sevacons”: „aproximativ în anul 2012-2013, soția mea *****a semnat un contract de investiții în construcții cu SRL „Sevacons”, directorul întreprinderii Cheibaș Sergiu, aflând că activez în cadrul DSE.

În perioada lunii decembrie a anului 2017, directorul întreprinderii SRL „Sevacons”, Cheibaș Sergiu **m-a rugat ca să-l ajut în vederea coordonării și avizării proiectului alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, spunându-mi că materialele sunt repartizate pentru examinare la**

specialistul principal Secția supravegherea normativelor în construcție – Denislam Mașaeu, spunându-mi că, ultimul refuză să semneze proiectul din motiv că sunt încălcări, la ce eu i-am comunicat că îl cunosc și o să încerc să vorbesc cu el pentru a vedea care sunt problemele și ce se poate de făcut.

În următoarea zi, l-am telefonat pe specialistul principal Secția supravegherea normativelor în construcție Denislam Mașaeu și l-am întrebat, care sunt problemele și pretențiile față de blocul locativ cu 16 nivele din stradela ***, mun. Chișinău al SRL „Sevacons” și dacă se poate de coordonat proiectul, spunându-i că avizarea proiectului în cauză îmi trebuiește și mie personal, din motiv că am apartament în acel bloc, la ce Denislam Mașaeu mi-a comunicat că, încălcările nu sunt esențiale și se poate de discutat, spunându-i că directorul întreprinderii Cheibaș Sergiu o să-l mulțumească, întrebându-l pe Denislam Mașaeu câți bani vrea pentru aprobarea proiectului, la ce acesta mi-a comunicat că 100 euro o să fie de ajuns. Despre aceasta comunicându-i directorului întreprinderii Cheibaș Sergiu.**

După aproximativ 3 zile, la ora 07:30, m-am apropiat la sediul Direcției Salvatori și Pompieri de pe *** așteptându-l pe Denislam Mașaeu să vie la serviciu pentru a lua proiectul pentru blocul locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău al SRL „Sevacons”, deoarece acesta mă suna-se și mi-a spus că proiectul este gata, adică avizat. Astfel, s-a apropiat Denislam Mașaeu, a urcat în biroul său de serviciu, de unde mi-a adus proiectul alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, deja avizat pentru care eu i-am transmis echivalentul la 100 de euro, adică 2200 lei, de la mine, după care eu i-am transmis proiectul nominalizat directorului întreprinderii SRL „Sevacons”, Cheibaș Sergiu, și acesta mi-a dat 2 bancnote a câte 50 euro.” (f.d. 66, vol.IV)**

În continuare, instanța de judecată urmează să verifice credibilitatea declarațiilor martorului Soltan Valeriu în raport cu celelalte probe susținute de acuzare, iar în primul rând cu declarațiile martorului Cheibaș Serghei, care de asemenea în prezenta cauză penală a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, coruperea activă, adică promisiunea, oferire sau darea, prin mijlocitor, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Potrivit ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Niculiță Grigore, din 22 octombrie 2020 s-a dispus disjungerea într-o procedură separată a materialelor din cauza penală nr. 2017550008 în privința învinuitului Cheibaș Serghei Victor, pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu atribuirea cauzei penale disjuncte numărul 2020960101 (f.d. 149-150, vol.VI).

Aici instanța de judecată notează, că deși apărarea a obiectat referitor la audierea în calitate de martor a cet. Cheibaș Serghei, invocând prevederile art. 63 alin. (7) Cod de procedură penală, potrivit cărora *interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune se interzice*, instanța a acceptat audierea acestui martor făcând referire la practica Curții Europene pentru Drepturile Omului în cauzele *Caste et Mathisen contra Norvegiei*, § 51, 52, 53 și cauza *Luca contra Italiei*, cererea 33, 354/96, § 40, 45, unde curtea a explicat că, împrejurarea că depozițiile au fost, ca și în cazul de față, făcute de un co-inculpat și nu de un martor nu are relevanță. În această privință, Curtea reiterează că termenul „martor” are un sens „autonom” în sistemul Convenției (a se vedea *Vidal împotriva Belgiei*, hotărârea din 22 aprilie 1992, Seria A nr. 235-

B, pp. 32-33, § 33). Astfel, atunci când o depoziție poate servi într-o măsură materială drept temei pentru o condamnare, atunci, indiferent dacă a fost făcută de un martor în sens strict sau de un co-inculpat, ea constituie o dovadă pentru urmărirea penală la care se garantează drepturile prevăzute de articolul 6 §§ 1 și 3 (d) din Convenție se aplică (*a se vedea, mutatis mutandis, Ferrantelli și Santangelo împotriva Italiei, hotărârea din 7 august 1996, Rapoartele 1996-III, p. 950-51, §§ 51-52*).

Instanța de judecată, reiterează, că potrivit pct. 20 din Decizia privind excepția de neconstituționalitate a articolului 90 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală din 29 ianuarie 2019, Curtea Constituțională a menționat, că rațiunea interdicției criticate [articolul 90 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală] constă în asigurarea efectivă a garanțiilor de care beneficiază persoana în privința căreia organul de urmărire penală deține anumite probe că ar fi comis o infracțiune, i.e. dreptul de a fi asistat de un apărător, dreptul de a nu se autoincrimina și dreptul la tăcere. În acest sens, persoanele avute în vedere de articolul 90 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală – persoanele „acuzate de comiterea unei infracțiuni”, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului – trebuie să fie informate despre drepturile lor.

Astfel, instanța de judecată în scopul elucidării tuturor circumstanțelor cauzei, a explicat martorului Cheibaș Sergiu drepturile și obligațiile acestuia, inclusiv dreptul de a nu se auto incrimina și dreptul de a fi audiat în prezența unui avocat, iar ultimul a acceptat să facă declarații, în acest sens instanța asigurând și inculpatului Mașaev Denislam dreptul de a pune întrebări martorului cu referire la circumstanțele faprice incriminate.

Analizând declarațiile martorului Cheibaș Sergiu depuse în ședință, instanța de judecată atestă că acestea sunt coerente și corespund circumstanțelor declarate de ultimul în calitate de învinuit la etapa urmăririi penale, inclusiv corespund și declarațiilor depuse de ultimul în conținutul procesului-verbal de confruntare cu Soltan Valeriu la data de 08 octombrie 2020 (f.d. 76-80, vol.VI).

Pe de altă parte coroborând declarațiile martorului Cheibaș Sergiu în raport cu declarațiile martorului Soltan Valeriu, a cărui audiere pe viu a fost imposibilă, precum și cu declarațiile specialistului și a celorlalți martori, instanța de judecată a depistat contradicții esențiale cu referire la anumite circumstanțe faprice relatate de Soltan Valeriu și preluate în învinuirea adusă lui Mașaev Denislam, care urmează a fi evidențiate în cele ce urmează.

Astfel, deși pe de o parte martorul Soltan Valeriu a relatat că „*Cheibaș Sergiu l-a rugat ca să-l ajute în vederea coordonării și avizării proiectului alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, spunându-i că materialele sunt repartizate pentru examinare la specialistul principal Secția supravegherea normativelor în construcție - Denislam Mașaev, comunicându-i că, ultimul refuză să semneze proiectul din motiv că sunt careva încălcări*”, de cealaltă parte martorul Cheibaș Serghei a relatat că „*nu cunoștea cine este inspectorul desemnat, menționând că a aflat de la Soltan Valeriu că Mașaev Denislam era desemnat pentru examinarea proiectului*”, fapt confirmat și de către ultimul în instanța de judecată.

La fel, Cheibaș Serghei contrar afirmațiilor lui Soltan Valeriu a menționat, că nu l-a rugat pe acesta să-l întrebe pe Mașaev Denislam ce anume vrea pentru a coordona proiectul, dar l-a întrebat de ce se tergiversează avizarea proiectului.

Instanța de judecată reține, că afirmațiile lui Soltan Valeriu cu referire la faptul, că „*procedura de înregistrare specifică faptul că odată ce se înregistrează cererea persoanei i se comunică și numele inspectorului, precum și telefonul de contact*” sunt combătute prin

declarațiile martorului Cheptine Igor, care fiind angajat oficial la SRL „Sevacons” a fost persoana împuternicită să depună cererea pentru examinare la DSP a SPC și SE al MAI, mun. Chișinău, str. Iacob Hâncu, 3.

Astfel, martorul Cheptine Igor a confirmat în ședința de judecată, că *„cererea a depus-o el personal. La depunerea cererii, primea un talon că s-a înregistrat, ea se pune în mapa instituției. La preluarea proiectului, de obicei pe talon se depune data. Pe talon e indicat numărul ghișeului, este un număr unic, un ghișeu unic. Suna la ghișeu și dădea informația: dacă este refuz, este acceptat, este în proces, cam asta e. De obicei ei telefonează pentru a aviza proiectul.”*

La fel, potrivit declarațiilor specialistului Vieru Dmitrii, *„procedura de coordonare, avizarea proiectului de gazificare a unui bloc locativ are loc prin depunerea cetățeanului cerere la ghișeu unic, specialistul ghișeului primește cererea, verifică actele, anexate la cerere (certificatul de urbanism, dreptul de proprietate, bonul de plată, pentru persoanele juridice este necesar de a fi anexat certificatul de înregistrare a întreprinderii, iar pentru o persoană fizică se va anexa buletinul de identitate). Specialistul din cadrul ghișeului înregistrează cererea și o transmite conducătorului. **Conducătorul vizează persoana responsabilă „spre examinare” și o transmite către cancelarie. În cancelarie se înregistrează persoana în registrul care se examinează, ca ulterior să fie transmisă responsabilului vizat. Specialistul examinează corespunzător cu normele în vigoare proiectul. Specific pentru proiectele de gazificare este faptul că dacă totul corespunde se înregistrează în registru și se pune ștampila „vizat spre avizare” cu indicarea datelor din registru, după care proiectul vizat se remite specialistului din cadrul ghișeului unic pentru a informa solicitantul care a depus cererea.”***

Prin urmare, având în vedere declarațiile martorului Cheptine Igor și a specialistului Vieru Dmitrii, se exclude versiunea prezentată de Soltan Valeriu cu referire la faptul, că la momentul depunerii cererii persoanei care depune cererea i se comunică și numele inspectorului (*persoanei responsabile*), precum și telefonul de contact.

Cu referire la afirmațiile martorului Soltan Valeriu precum că Cheibaș Serghei i-ar fi spus să-i dea lui Mașaev Denislam bani de la el, iar ulterior o să-i întoarcă, instanța de judecată reține, că Cheibaș Serghei, inclusiv în ședința de judecată a negat acest fapt, comunicând că Soltan Valeriu l-a telefonat și i-a spus că proiectul este la dânsul și că a dat bani de la el, fapt ce nu a fost coordonat cu el, fiind astfel nevoit să transmită suma de bani menționată, adică să-i întoarcă lui Soltan Valeriu, care l-a sunat de mai multe ori și insistă să-i restituie suma de 100 Euro pe care i-a transmis-o lui Mașaev Denislam.

Cu referire la afirmațiile martorului Soltan Valeriu, precum că Cheibaș Serghei a venit la el la biroul de la Botanica de trei ori, și anume prima dată când l-a rugat să se întâlnească cu Mașaev Denislam, a doua oară când i-a spus cât vrea Mașaev și a treia oară când i-a transmis banii ceruți de Mașaev Denislam, instanța de judecată reține, că Cheibaș Serghei a susținut, că a fost o singură dată la Botanica, când a luat proiectul și a transmis banii, comunicând că Soltan Valeriu i-a explicat cum să ajungă la Botanica, iar celelalte discuții au avut loc doar la telefon. Totodată, Cheibaș Serghei a comunicat, că Soltan Valeriu l-a telefonat de câteva ori și era insistent spunându-i că trebuie să vină să-i aducă banii, în caz contrar nu va vedea proiectul, care se afla la el.

La fel, cu referire la declarațiile martorului Soltan Valeriu, că Cheibaș Sergiu l-a rugat să vorbească cu Mașaev Denislam în vederea coordonării și avizării proiectului alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, din motiv

că ultimul refuză să semneze proiectul deoarece sunt careva încălcări, instanța de judecată reține că martorul Cheibaș Serghei în ședința de judecată a relatat contrariul, și anume că de fapt el l-a rugat pe Soltan Valeriu să afle care era situația cu proiectul lor pentru că trebuia să dea gaz în case, **și anume Soltan Valeriu i-a comunicat că sunt careva neajunsuri de proiectare**, iar ca urmare el a contactat compania care a efectuat proiectul și i-a trimis pe ei să clarifice care sunt neajunsurile și dacă sunt să le înlăture. Peste câteva zile, directoarea companiei l-a telefonat și a zis că întrebări nu mai sunt, totul este în regulă.

Tot la acest segment, instanța de judecată reține, că martorul Cheptine Igor a declarat că *„nu au fost efectuate careva corectări, menționând, că în cazul dat, la etapa de analiză, coordonare și avizare nu țin minte să fi apărut ceva probleme sau întrebări pe proiectul dat; dar nici pe cererea dată nu țin minte să fi fost ceva întrebări, chiar și să fi fost ceva întrebări oricum proiectantul le rezolva, fiindcă era problema de proiectant, ei nu prea aveau atribuțiile de problema de proiectare. Nu țin minte să fi telefonat cineva să spună că o să vină cineva de la „Gaz Proiect” să preia proiectul. El a dat doar darea de seamă, a depus proiectul și asta este tot. Doar l-a informat cu referire la faptul că a fost depusă cererea, careva momente pe lângă asta nu își aduce aminte; de regulă i se puneă o sarcină referitor la depunerea cererii și el o îndeplinea.”*

La fel, fiind audiată în ședința de judecată martorul Truhina Nadejda, care este autorul proiectului de gazificare a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău elaborat de SRL „Activgaz”, a menționat, că *„în luna decembrie 2016 modificări la acest proiect nu s-au solicitat, Mașaeu Denislam nu i-a solicitat să modifice proiectul, nu îl cunoaște și nici nu l-a văzut.”*

De altfel, specialistul Vieru Dmitrii în ședința de judecată a explicat, că *„specific pentru proiectele de gazificare este faptul că dacă totul corespunde se înregistrează în registru și se pune ștampila „vizat spre avizare” cu indicarea datelor din registru, după care proiectul vizat se remite specialistului din cadrul ghișeului unic pentru a informa solicitantul care a depus cererea. În situația în care nu corespunde proiectul se întocmește o scrisoare cu toate încălcările care se transmite Șefului pentru a fi semnată și înregistrată în cancelarie. După care toate aceste acte se îndreaptă spre ghișeu. În cazul în care nu sunt abateri în documentație, de la norme și reguli, dar trebuiau de făcut careva modificări în proiect de ordin grafic, specialistul sună solicitantul, iar solicitantul se înregistrează la primire în cadrul ghișeului unic la o ora liberă. Ghișeul unic este dotat cu o cameră, iar în prezența altor colegi se efectuează toate corectările. Toate încălcările din proiecte se examinează în birou și nu la fața locului, deoarece se prezumă că construcția nu există. În cadrul întâlnirilor între specialist și solicitant ar putea să se discute despre corectarea și completarea unor documente, de corectarea grafică a unor proiecte, dar care nu încalcă regulile și normele de apărare. La pregătirea proiectului de gazificare la ghișeu vine proiectantul împreună cu solicitantul, dar nu este o regulă obligatorie pentru a fi prezenți ambii (vine cel care a lăsat numărul de telefon pe cerere).*

De altfel și inculpatul Mașaeu Denislam a explicat în ședință că obiecții la acest proiect nu a avut, iar reieșind din explicațiile specialistului Vieru Dmitrii, instanța de judecată conchide, că partea acuzării nu a prezentat care probe din care ar rezulta, că la examinarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 au fost formulate careva obiecții sau ar fi fost solicitate careva modificări. Or, potrivit procesului-verbal de ridicare din 12 iulie 2017, de la DSP a SPC și SE al MAI, mun. Chișinău, amplasat pe ***** a fost ridicat materialul nr. 5/1054 din 09.12.2016. (f.d.91, vol. III). Potrivit procesului-verbal de examinare din 05

februarie 2018, a fost examinat materialul nr.5/1054 din 09.12.2016, care era compus din: Cerere întocmită din numele administratorului SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei; Copia certificatului de înregistrare nr. 0007172; Rechizitele companiei SRL „Sevacons”; Extras din registrul de stat al persoanelor juridice a companiei SRL „Sevacons”; Copia buletinului de identitate a administratorului SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei; Copia certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 71/1 din 28.01.2011; Planul de amplasare a imobilului; Copia contractului de colaborare și investiții nr. 01-11 din 20.01.2011; Ordinul de încasare a numerarului nr. 07K7-M000 din 14 decembrie 2016 (f.d. 104, vol. III), nefiind stabilită existența căreiva scrisori elaborată de DSP a SPC și SE al MAI, mun. Chișinău în care ar fi fost indicate neajunsurile sau încălcările la examinarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1, or, potrivit declarațiilor specialistului Vieru Dmitrii aceasta urma să fie semnată de conducătorul ierarhic superior al lui Mașaeu Denislam și înregistrată în cancelarie.

La fel, din conținutul materialelor cercetate, nu se atestă prezența cărorva înscrisuri făcute de specialistul responsabil de examinarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 pentru obiectivul „Complex locativ cu obiective de menire social-culturală din strada Studenților 17A”, din mun. Chișinău, în care ar fi fost constatate careva abateri de la norme sau că ar fi fost necesare careva modificări în proiect de ordin grafic.

Sub acest aspect instanța de judecată reține că învinuirea adusă lui Mașaeu Denislam este una neclară și contradictorie, or, pe de o parte acestuia i se incriminează faptul, că inculpatul **„refuza coordonarea și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 într-un termen mai restrâns decât termenul prevăzut de Regulamentului privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor aprobat prin ordinul Serviciului protecției civile și Situații Excepționale nr. 170 din 13.08.2014.”**, iar pe de altă parte i se incriminează că **„Soltan Valeriu (...) dorind să-l ajute pe Cheibaș Serghei pentru a fi conectat blocul locativ la rețeaua de gaze naturale până la 31 decembrie 2016, care era condiționat de coordonarea și avizarea proiectului de gazificare, a intervenit pe lângă Mașaeu Denislam *****, cu rugămintea de a urgenta examinarea cererii de coordonare și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 într-un termen mai restrâns decât termenul prevăzut de Regulamentul privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor.”**

Astfel, instanța de judecată atestă că din probele administrate la dosar nu se atestă careva probe că Mașaeu Denislam **ar fi refuzat** coordonarea și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 **într-un termen mai restrâns** decât termenul prevăzut de Regulamentului privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor aprobat prin ordinul Serviciului protecției civile și Situații Excepționale nr. 170 din 13.08.2014.

Or, conform procedurii prestabilite, în cazul refuzului, coordonării documentației de proiect, în adresa solicitantului se emite răspuns fie întocmit în formă scrisă, cu antetul instituției, semnat de șeful Direcției salvator și pompieri, ceea ce la caz nu se atestă.

La fel, cu referire la necesitatea de urgentare a avizării/coordonării proiectului, instanța de judecată reține că cererea (f.d. 92, vol.III) a fost depusă la data de 09.12.2016 și finisată examinarea la data de 20.12.2016, adică într-un termen rezonabil (12 zile calendaristice/8 zile lucrătoare).

Mai mult, SRL „Sevacons” a achitat serviciile de coordonare a documentației de proiect, la data de 14.12.2016 (vol. III, f.d. 103), pe când bonul de plată a fost emis încă la

data depunerii cererii, adică la data de 09.12.2016, astfel, alegațiile cu privire la necesitatea urgentării sunt neîntemeiate, or SRL „Sevacons”, fiind cointereseată în celeritatea examinării urma să achite serviciile respective într-un termen mai restrâns.

În același timp, conform declarațiilor specialistului Vieru Dmitrii din cadrul ședinței de judecată acesta a declarat că termenul de examinare este de până la 30 zile, fapt ce se confirmă inclusiv prin declarațiile martorului Truhina Nadejda și ale inculpatului Mașaev Denislam.

La fel, specialistul Vieru Dmitrii a confirmat, că la finele anului conducerea instituției a dat indicații verbale cu privire la finisarea examinării materialelor în gestiune până la finele anului 2016, ceea ce coroborează și cu declarațiile inculpatului Mașaev Denislam.

Mai mult, acuzarea invocă faptul că conectarea blocului de locuit din str-la *****, la rețeaua de gaze naturale era condiționată de coordonarea proiectului de gaze naturale. În această privință condiționarea conectării blocului de locuit la rețeaua de gaze naturale nu depindea de coordonarea proiectului de gaz, ci depindea (era condiționată) de emiterea actului cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație, or acest lucru a fost declarat și confirmat prin declarațiile martorului Cheptine Igor, a specialistului Vieru Dmitrii cât și prin declarațiile inculpatului.

Prin urmare actul cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație condiționează furnizarea gazelor naturale în rețeaua internă fiind o etapă ce precedă recepția finală propriu-zisă a blocurilor locative, pe când coordonarea documentației de proiect, doar permite executarea lucrărilor de montare a instalațiilor de distribuție și consumatoare de gaze (aragaze, cazane, etc.). În acest sens, este cert că SRL „Sevacons” nu avea de ce să ceară examinarea cererii sale privind coordonarea documentației proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 în termen mai restrâns pentru că nu avea la acel moment actul cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație, iar cererea pentru obținerea actului cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație a fost depusă abia la data de 18.07.2017, ulterior repetat la data de 04.08.2017 (Vol. VI, f.d. 183-190). Din alt punct de vedere, conform răspunsului SRL „Chișinău GAZ” nr. 2416 din 28.10.2022 în adresa lui Mașaev Denislam (Vol. VII, f.d. 54) se infirmă poziția acuzării privind condiționarea coordonării de conectare la rețeaua de gaze naturale prin faptul că blocul locativ din adresa menționată a fost conectat la rețeaua de gaze naturale la data de 01.12.2017, în următorul sezon de încălzire.

De altfel, instanța de judecată reține că atât în conținutul procesului-verbal de confruntare cu Soltan Valeriu la data de 08 octombrie 2020 (f.d. 76-80, vol.VI), cât și la întrebările apărătorului în ședința de judecată, martorul Cheibaș Serghei a menționat, că din convorbirile cu Soltan Valeriu, a înțeles că de fapt nu erau careva probleme cu proiectul, **problema era de altă natură, și anume că Mașaev Denislam pretindea suma de 100 euro pentru eliberarea proiectului.**

Astfel, din declarațiile respective coroborate cu declarațiile celorlalți martori rezultă că de fapt careva abateri de la condițiile tehnice la proiectare nici nu au fost, aceste chestiuni fiind discutate doar între Soltan Valeriu și Cheibaș Serghei, or, după cum rezultă din materialele dosarului careva înscrisuri în acest sens nici nu au fost administrate.

Instanța de judecată mai reține, că deși Soltan Valeriu în cadrul audierii sale conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și anume declarațiile reținute în sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) din 04.05.2018, anexată de partea acuzării în calitate de mijloc de probă, prin care se indică asupra necorespunderii spațiului unde este

amplasat cazanul cu gaz natural cu tiraj forțat, instanța de judecată reține că partea acuzării nu a cercetat acest aspect și nu a adus careva probe în acest sens.

De altfel, fiind prezentă în ședință de judecată martorul Truhina Nadejda, care este autorul proiectului de gazificare a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău elaborat de SRL „Activgaz”, la întrebarea instanței cu referire la faptul dacă au existat careva obiecții de la Mașaev Denislam asupra necorespunderii spațiului unde este amplasat cazanul cu gaz natural cu tiraj forțat, ultima a negat acest lucru, menționând că la documentația de proiect nu au fost introduse careva modificări, fapt ce se demonstrează inclusiv prin vizualizarea filelor de proiect a documentației de proiect anexate la cauza penală în rubrica data fiind indicat „11.16”.

La fel, potrivit Răspunsului SRL „ACTIVGAZ” din data de 21.09.2021 în adresa avocatului Sergiu Cușnir (Vol. VII, f.d. 50) se menționează despre lipsa oricăror solicitări cu privire la efectuarea de modificări în perioada 09-20 decembrie 2016 în cadrul documentației de proiect sus-menționate și lipsa oricăror modificări operate în aceeași perioadă de timp.

Cu referire la învinuirea adusă precum că Soltan Valeriu a intervenit pe lângă Mașaev Denislam privind urgentarea examinării cererii SRL „SEVACONS”, instanța de judecată reține că potrivit rechizitoriului, nu este indicat când anume ar fi avut loc preținsele discuții, nu este indicat cum au avut loc aceste discuții, unde ar fi avut loc, or din expresia „a intervenit pe lângă Mașaev Denislam” nu este certă modalitatea faptică de săvârșire a preținsele acțiuni. În același timp, conform materialelor cauzei penale, nu se regăsesc careva probe care ar confirma cele imputate lui Mașaev Denislam.

În continuare, instanța de judecată reține, că potrivit învinuirii aduse lui Mașaev Denislam prin rechizitoriu, se menționează, că **„aproximativ la 21 decembrie 2016, Soltan Valeriu s-a întâlnit cu Mașaev Denislam în mun. Chișinău, în adiacentul sediului Direcției Salvatori și Pompieri a SPC și SE al MAI, amplasat pe ***** unde conform înțelegerii avute cu Soltan Valeriu a transmis din bani personali suma de 2 200 lei, echivalentul a 100 euro, iar Denislam Mașaev a primit suma anterior pretinsă, precum și a transmis către Soltan Valeriu proiectul de gazificare nr. AGI 160/113/01-10-1 coordonat și avizat.”**

La fel, reieșind din declarațiile lui Soltan Valeriu acesta a relatat, că **„După aproximativ 3 zile, la ora 07:30, m-am apropiat la sediul Direcției Salvatori și Pompieri de pe ***** așteptându-l pe Denislam Mașaev să vie la serviciu pentru a lua proiectul, deoarece acesta mă suna-se și mi-a spus că proiectul este avizat. Astfel, s-a apropiat Denislam Mașaev, a urcat în biroul său de serviciu, de unde mi-a adus proiectul alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, deja avizat, pentru care eu i-am transmis echivalentul la 100 de euro, adică 2200 lei de la mine, iar ulterior, după care eu i-am transmis proiectul nominalizat directorului întreprinderii SRL „Sevacons”, ultimul mi-a dat 2 bancnote a câte 50 euro.”**

La acest aspect instanța de judecată reține, că prin procesele-verbale de ridicare a informației de la operatorii de telefonie mobilă, raportul analizei operaționale întocmit de Secția analitică a SPIA și raportul analitic din 27.10.2017 întocmit de Centrul de analiză a informațiilor al INI al IGP (Vol. I, f.d. 95, Vol. I, f.d. 109-110) se atestă existența conexiunilor telefonice dintre cartelele SIM utilizate de Soltan Valeriu (*****, *****) și cartelele SIM utilizate de Mașaev Denislam (*****).

Cu referire la ziua de 21 decembrie 2016, în care se pretinde de către partea acuzării că Soltan Valeriu s-a întâlnit cu Mașaeu Denislam în mun. Chișinău, în adiacentul sediului Direcției Salvatori și Pompieri a SPC și SE al MAI, amplasat pe ***** unde conform înțelegerii avute cu Soltan Valeriu a transmis din bani personali suma de 2 200 lei, echivalentul a 100 euro, iar Denislam Mașaeu a primit suma anterior pretinsă, precum și a transmis către Soltan Valeriu proiectul de gazificare nr. AGI 160/113/01-10-1 coordonat și avizat, instanța de judecată atestă prezența efectuării unui singur apel de ieșire de la nr. de telefon ***** ce aparținea lui Soltan Valeriu către nr. de telefon ***** **în data de 21.12.2016, ora 11:33:15, cu o durată de 24 sec., apelantul fiind localizat în regiunea celei nr. 2052 FRANZ2, Chișinău, Botanica, str. Cernăuți, 20.**

Respectiv, nicio probă din cele prezentate de către partea acuzării nu demonstrează faptul, că Soltan Valeriu s-a întâlnit cu Mașaeu Denislam în mun. Chișinău, în adiacentul sediului Direcției Salvatori și Pompieri a SPC și SE al MAI, amplasat pe ***** la data de 21 decembrie 2016, ora 07:30.

Ori deși partea apărării a invocat, că intrarea în sediul Direcției Salvatori și Pompieri a SPC și SE al MAI, amplasat pe ***** încăperea ghișeului unic și coridorul comun erau monitorizate video, partea acuzării nu a dispus ridicarea înregistrărilor video pentru a-și fundamenta poziția.

Mai mult, potrivit declarațiilor inculpatului Mașaeu Denislam, perimetrul Direcției salvatori și pompieri, ***** era monitorizată atât de direcția salvatori și pompieri cât și de „Idis Viitorul” (*care se afla vis-a-vis*), chestiune care nu a fost verificată de către partea acuzării.

În ceea ce se referă la acuzația adusă lui Mașaeu Denislam, precum că i-a transmis personal lui Soltan Valeriu proiectul alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, deja avizat, instanța de judecată reține, că potrivit Registrului actelor de intrare a ghișeului unic a Direcției salvatori și pompieri pentru anul 2016, se confirmă faptul că cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost înregistrată de către funcționarul de la ghișeu, în rubrica mențiuni fiind indicat „DSP 240+” (Vol. III f.d. 140-141). Careva obiecții referitor la modul de intrare-ieșire a actelor aferent proiectul de gazificare nr. AGI 160/113/01-10-1 a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău de către angajator nu au fost sesizate, cel puțin de către partea acuzării nu au fost prezentate acte ce ar demonstra faptul, că Mașaeu Denislam ar fi încălcat careva regulamente interne ce vizează modul de circulație în cadrul Direcției Salvatori și Pompieri a SPC și SE al MAI.

Din copiile Registrului actelor de intrare a Direcției salvatori și pompieri pentru anul 2016, aferent cererii nr. 5/1054 se confirmă faptul că cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost înregistrată și examinată corespunzător de către persoana din cancelarie, în rubrica privind executarea documentului fiind indicat „Coord. 073 din 20.12.2016” (Vol. III f.d. 163-164).

Potrivit celor relatate de către partea apărării, Registrul de evidență a cererilor Direcției salvatori și pompieri, era gestionat exclusiv de șefa cancelariei, iar referitor la cererea nr. 5/1054 se conține înscrierea corespunzătoare privind coordonarea proiectului cu nr. 073 din 20.12.2016. La fel, potrivit celor declarate de către inculpatul Mașaeu Denislam, persoana din cancelarie nu avea atribuții de emitere a actelor, aceasta doar controla executarea cererilor (plângerilor) și finaliza procedura prin inserarea în rubrica corespunzătoare a înscrisului cu privire la executarea materialului și a numelui

executorului precum și data acesteia cu arhivarea ulterioară în modul stabilit. Persoana din cancelarie se numea Catrecico Ana, care activa din anii 1990 și era în relații foarte bune cu domnul Soltan.

Cu referire la aceste declarații ale inculpatului instanța de judecată reține că versiunea prezentată în apărare nu a fost verificată de către partea acuzării, or, audierea persoanei responsabile menționată din cancelarie ar fi putut elucida aspectul transmiterii proiectului alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ cu 16 nivele din stradela *****, mun. Chișinău, lui Soltan Valeriu.

Prin procesele-verbale de cercetare a materialelor de serviciu, ridicate de la locul de muncă al inculpatului Mașaev Denislam, materialul nr. 5/1054 din 09.12.2016, copia registrului de evidență a cererilor la ghișeul unic, copia registrului de evidență a coordonărilor compartimentelor de proiect, copia registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, Direcția salvatori și pompieri (Vol. III, f.d. 109-110, 135-189) nu se confirmă careva fapte care ar demonstra că anume inculpatul Mașaev Denislam ar fi transmis proiectul lui Soltan Valeriu.

Instanța de judecată reține, că în ședința de judecată din 28 octombrie 2024, prin intermediul videoconferinței a fost audiat martorul Abotezătoaei Daniela, care se află peste hotarele țării și care a susținut integral declarațiile depuse la etapa urmăririi penale potrivit cărora a menționat, că *„după executare, materialele sunt transmise către cancelarie pentru aplicarea ștampilei „vizat spre neschimbare”, care la rândul său le transmite spre ghișeul unic pentru eliberarea acestora beneficiarului. Eliberarea materialelor beneficiarilor din ghișeul unic are loc prin contactarea beneficiarului și anunțarea despre faptul, că materialele sunt executate și poate să se prezinte pentru a le ridica, totodată fiind făcută mențiunea pe cerere precum că a fost sunat beneficiarul. La prezentarea beneficiarului, ultimul primește materialele și pentru confirmarea că le-a primit, obligatoriu indică cu mâna sa „am primit proiectul, data, semnătura”. Alte mențiuni cu privire la eliberarea materialelor nu se perfectează. Ulterior transmiterii materialelor către beneficiar, pachetul de documente în baza căruia s-au perfectat materialele, se transmite în cancelarie pentru arhivare. Referitor la cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016, privind coordonarea de proiect a menționat, că cererea a primit-o, pe care ulterior a transmis-o în cancelarie, conform procedurii, însă ulterior nu a parvenit la ea pentru a fi eliberată beneficiarului, adică a fost transmisă direct de către executorul materialelor. Pe cerere nefiind făcută mențiunea precum, că beneficiarul a primit materialele sau că a fost telefonat de ea pentru a-l anunța despre executarea cererii.”*

Totodată, la întrebările apărării martorul Abotezătoaei Daniela a menționat, că nu a văzut cum Mașaev Denislam ar fi transmis proiectul de gazificare unei alte persoane, nu are nici o informație la acest subiect și nu își amintește nimic pentru că au trecut 8 ani.

Prin urmare, instanța de judecată apreciază că declarațiile martorului Abotezătoaei Daniela precum că proiectul de gazificare nr. AGI 160/113/01-10-1 coordonat și avizat, ar fi fost transmis direct de către executorul materialelor, adică de Mașaev Denislam sunt bazate pe presupuneri în contextul în care partea acuzării nu a prezentat alte probe din care ar rezulta circumstanțele respective, inclusiv nu a înlăturat versiunea prezentată de către Mașaev Denislam precum că proiectul a fost lăsat pe masa din birou și nu cunoaște de către cine ar fi fost ridicat sau predat solicitantului.

Versiunea apărării urma a fi verificată și în contextul în care declarațiile inculpatului Mașaev Denislam coroborează cu cele declarate de specialistul Vieru Dmitrii, care a activat

în același birou cu inculpatul și a confirmat, că „proiectele, cererile examinate erau duse de către specialist la ghișeul unic sau din lipsă de timp specialistul de la ghișeu lua proiectele din birou. După predarea proiectului, specialistul din birou nu trebuia să-și aplice semnătura de predare a proiectului.

Cu referire la argumentul acuzării, că pe cererile SRL „SEVACONS” nr. 5/258 din 18.07.2017 (Vol. VI, f.d. 185) și cererea SRL „SEVACONS” nr. 5/796 din 30.10.2017 (Vol. VI, f.d. 194) în adresa Direcției salvatori și pompieri, nu este înscris textul „am primit actul/avizul solicitat, etc. cu semnătura solicitantului”, instanța de judecată reține, că potrivit declarațiilor martorilor depuse în ședința de judecată rezultă că acest lucru nu este reglementat expres în Regulamentul de prestare a serviciilor publice, fiind o practică uzuală a ghișeului unic, care nu poate fi imputată lui Mașaeu Denislam.

Referitor la documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale prezentate de către partea acuzării, instanța de judecată reține următoarele: *Procesul-verbal de ridicare din 20 octombrie 2017*, prin care a fost ridicată informația referitor la convorbirile telefonice efectuate de pe cartelele SIM ***** și a informației în bază de IMEI pentru perioada de timp cuprinsă **01.01.2016 - 11.04.2017** (f.d. 95, vol. I) atestă doar periodicitatea convorbirilor telefonice dintre Mașaeu Denislam cu Soltan Valeriu și numărul acestora, însă nu reflectă și conținutul acestora; *Procesele-verbale de ridicare din 20 octombrie 2017*, prin care a fost ridicată informația referitor la convorbirile telefonice efectuate de pe cartelele SIM ***** pentru perioada de timp cuprinsă **01.01.2017 - 28.09.2017**, precum și ridicate procesele-verbale de predare a informației de la compania de telecomunicații SA „Moldcell”. (f.d. 109-110, vol. I) nu au careva conținut probatoriu conex cu infracțiunea imputată, datând ulterior săvârșirii faptelor incriminate prin rechizitoriu și nu conțin nicio o careva legătură care să ofere întrunirea condițiilor cel puțin de pertinență a unor probe; *Procesul-verbal de ridicare din 12 iulie 2017*, prin care a fost ridicat de la DSP a SPC și SE al MAI, mun. Chișinău, amplasat pe str. Iacob Hîncu 3 materialul nr. 5/1054 din 09.12.2016. (f.d. 91, vol. III), *procesul-verbal de examinare din 05 februarie 2018*, prin care a fost examinat materialul nr. 5/1054 din 09.12.2016, care era compus din: Cerere întocmită din numele administratorului SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei; Copia certificatului de înregistrare nr. 0007172; Rechizitele companiei SRL „Sevacons”; Extras din registrul de stat al persoanelor juridice a companiei SRL „Sevacons”; Copia buletinului de identitate a administratorului SRL „Sevacons” Cheibaș Serghei; Copia certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 71/1 din 28.01.2011; Planul de amplasare a imobilului; Copia contractului de colaborare și investiții nr. 01-11 din 20.01.2011; Ordinul de încasare a numerarului nr. 07K7-M000 din 14 decembrie 2016 (f.d. 104, vol. III), *Procesul-verbal de ridicare din 06 decembrie 2017*, prin care au fost ridicate de la DSP a SPC și SE al MAI, mun. Chișinău, amplasat pe ***** copia autenticată a registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, ghișeul unic, pentru perioada lunii decembrie 2016; copia autenticată a registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, Direcția Salvatori și Pompieri anul 2016; copia autenticată a registrului de evidență a coordonării, compartimentelor de proiect (f.d. 135-189, vol. III); *Procesul-verbal de examinare din 05 februarie 2018*, prin care au fost examinate copia autenticată a registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, ghișeul unic, pentru perioada lunii decembrie 2016; copia autenticată a registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, Direcția Salvatori Pompieri anul 2016; copia autenticată a registrului de evidență a coordonării: compartimentelor de proiect (f.d. 190, vol. III) - nu conțin careva

informații care să indice implicarea lui Mașaeu Denislam în infracțiunea imputată și nu prezintă careva interes pentru prezenta cauză penală, fiind doar descrise conținutul actelor ridicate; *Raportul analizei operaționale pe cauza penală nr. 2017550008* întocmit de Secția Analitică a Serviciului protecție internă și anticorupție, a descifrărilor convorbirilor telefonice și anume conexiunilor între abonații (*****) aparține cet. Valeriu Soltan, (*****) ce aparține cet. Cheibaș Serghei și (*****) ce aparține lui Mașaeu Denislam, prin care se confirmă faptul legăturilor telefonice efectuate între Soltan Valeriu, Cheibaș Serghei și Mașaeu Denislam, în aceeași zi și oră cu intervale de câteva minute (f.d. 1-18, vol. IV) - nu au nici o relevanță cu cauza dată; *Fișierul cu denumirea „msisdn” transcris pe CD-R de model „Omega”* în care sunt expuse descifrările telefonice efectuate și primite de la nr. ***** ce aparține cet. Valeriu Soltan, pentru perioada de timp cuprinsă 01.01.2016 - 11.04.2017 - nu prezintă informații relevante pentru cauza examinată; *procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații* (interceptarea și înregistrarea comunicărilor) din 14.07.2017, cu anexa la acesta, parte integrantă a procesului-verbal - stenogramele convorbirilor purtate de Soltan Valeriu și Denislam Mașaeu, transcrise pe purtătorul material de informații CD-R cu numărul de identificare 729 și *înregistrările comunicărilor și convorbirilor telefonice* care au avut loc între Soltan Valeriu și Denislam Mașaeu la 16.02.2017, cu începere la orele 18:37:06 și 21.03.2017, cu începere la orele 17:58:42 înscrisă pe CD-R de model Fiesta cu numărul de inventar 729 (f.d. 1-15, 36, vol. VI) - nu conțin careva informații relevante cu privire la pretinsa infracțiune imputată, care a avut loc conform acuzației aduse în perioada lunii decembrie 2016, precum și din conținutul acestor două convorbiri nu este nimic pertinent cu cererea SRL „Sevacons” sau str-la *****, mun. Chișinău; *procesul-verbal de cercetare din 13.10.2020* cu privire la examinarea suporturilor informaționale ridicate de la Mașaeu Denislam în timpul percheziției din 12.07.2017, f.d. 147-148, vol. VI, ce constată lipsa unor înscrisuri care să afirme o pretinsă legătură cu denumirea companiei SRL „Sevacons”.

9.3. Cu referire la analiza juridico-penală a componentei de infracțiune incriminată inculpatului Mașaeu Denislam, conform Legii în vigoare la data săvârșirii faptei, instanța de judecată precizează următoarele:

Potrivit art. 42 alin. (2) din Codul penal, (2) Se consideră autor persoana care săvârșește în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, precum și persoana care a săvârșit infracțiunea prin intermediul persoanelor care nu sânt pasibile de răspundere penală din cauza vârstei, iresponsabilității sau din alte cauze prevăzute de prezentul cod.

Obiectul juridic secundar al infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (4) din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde remunerații în strictă conformitate cu legea.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunuri, servicii, privilegii, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

În calitate de bunuri se pot enumera semnele bănești autentice, adică bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine, dar și valorile de stat mobiliare autentice și alte titluri de valoare autentice.

La acest aspect instanța de judecată reține, că în speță lipsește obiectul material al infracțiunii de corupere pasivă, adică a sumei de 2200 lei, ce se invocă a fi primită de către inculpatul Mașaeu Denislam, or, această sumă nu a fost văzută, nu a fost depistată nici asupra inculpatului sau a altor persoane, unica probă care ar demonstra primirea de către Mașaeu Denislam a acestei sume fiind declarațiile martorului Soltan Valeriu, care nu pot fi verificate, iar martorul Cheibaș Serghei a menționat în instanța de judecată că, el nu a văzut ca Soltan Valeriu să transmită careva bani lui Mașaeu Denislam și nu știe dacă a transmis acești bani. Soltan Valeriu i-a zis că a dat acești bani de la el, astfel, s-a simțit obligat să-i transmită lui Soltan Valeriu suma de 100 euro, deoarece acesta îi comunicase că i-a transmis lui Mașaeu Denislam suma menționată din banii săi.

Latura obiectivă a infracțiunii, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase. Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalități normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

În raport cu modalitățile faptice incriminate lui Mașaeu Denislam, instanța de judecată ține să precizeze:

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului internațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerăției ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerăției ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt. În cazul modalității de primire, inițiativa aparține corupătorului și în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remunerăției ilicite. Pentru a fi în prezența modalității de primire, luarea în posesie, obținerea, încasarea remunerăției ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitență între acceptarea propunerii și primire, fie inexistența între acceptarea propunerii și primirea remunerăției ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidențieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitențe dintre acceptare și primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracțiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice

formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

În ipoteza infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (4) din Codul penal, valoarea exprimată în bani a remunerației ilicite, care constituie obiectul material sau imaterial al infracțiunii, nu trebuie să depășească 100 unități convenționale. În cazul în care valoarea exprimată în bani a remunerației ilicite este egală cu 100 unități convenționale, este aplicabilă dispoziția de la alin. (4) art. 324 din Codul penal, nu dispoziția de la alin. (1) art. 324 din Codul penal.

Analizând probatoriul prezentat de către partea acuzării, instanța de judecată conchide că nici una din probele administrate la dosar nu demonstrează cu certitudine existența în acțiunile inculpatului Mașaeu Denislam a modalităților faptice de pretindere și primire a mijloacelor bănești în sumă de 2 200 lei, or, unica probă în acuzare sunt declarațiile martorului Soltan Valeriu, date la etapa urmăririi penale, care nu a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, și fără a avea loc confruntarea cu Mașaeu Denislam, acestuia nefiindu-i asigurată posibilitatea de a acorda întrebări martorului.

Mai mult, după cum a fost evidențiat supra, declarațiile martorului Soltan Valeriu vin în contradicție cu cele declarate de martorul Cheibaș Serghei, care a declarat că nu a comunicat direct cu Mașaeu Denislam, iar tot ce cunoaște despre pretinderea și primirea de către acesta a mijloacelor bănești în sumă de 2 200 lei sunt circumstanțele comunicate acestuia de către Soltan Valeriu.

Instanța de judecată reține, că potrivit alin. (2) al art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Potrivit alin. (3) din art. 389 Cod de procedură penală, declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

La caz, instanța de judecată analizând cumulul de probe prezentat de partea acuzării nu a sesizat existența căreiva probe din care ar rezulta existența în acțiunile inculpatului Mașaeu Denislam a modalităților faptice de pretindere și primire a mijloacelor bănești în sumă de 2200 lei, or, din cele declarate de martorul Cheibaș Serghei se atestă că inițiativa de a „interveni” pe lângă Mașaeu Denislam a parvenit de la Soltan Valeriu, a cărui declarații sunt contradictorii.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale. Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenție directă, întrucât scopul infracțiunii este unul special, având o natură alternativă, și anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 2) scopul

neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Având în vedere declarațiile inculpatului Mașaeu Denislam în coraport cu probatoriul administrat la dosar, instanța de judecată conchide că nu a fost dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil, faptul, că Mașaeu Denislam ar fi refuzat coordonarea și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 într-un termen mai restrâns decât termenul prevăzut de Regulamentului privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor aprobat prin ordinul Serviciului protecției civile și Situații Excepționale nr. 170 din 13.08.2014, sub pretextul că blocul în cauză are probleme și anume **necorespunderea spațiului unde este amplasat cazanul cu gaz natural cu tiraj forțat**.

În acest sens, instanța de judecată reține că din documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale prezentate de către partea acuzării, nu se reflectă nici un înscris care ar demonstra că Mașaeu Denislam a refuzat coordonarea proiectului în termenul prevăzut de Regulamentul privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor aprobat prin ordinul Serviciului protecției civile și Situații Excepționale nr. 170 din 13.08.2014, care este de 30 zile. La caz, s-a demonstrat că cererea a fost depusă la data de 09.12.2016 și finisată examinarea la data de 20.12.2016, adică într-un termen rezonabil (12 zile calendaristice/8 zile lucrătoare).

Mai mult, SRL „Sevacons” a achitat serviciile de coordonare a documentației de proiect, la data de 14.12.2016 (vol. III, f.d. 103), pe când bonul de plată a fost emis încă la data depunerii cererii, adică la data de 09.12.2016, astfel, alegațiile cu privire la necesitatea urgentării sunt neîntemeiate, or SRL „Sevacons”, fiind cointereseată în celeritatea examinării urma să achite serviciile respective într-un termen mai restrâns.

Subiectul infracțiunii este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică sau de persoană publică străină. În acord cu alin. (2) art. 123 din Codul penal, prin „*persoană publică*” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Cu referire la argumentul acuzării precum, că *martorii au declarat care era procedura de transmitere a actelor, care se făcea prin ghișeu nefiind posibilă derogarea*, instanța de judecată reține, că deși se invocă asupra faptului că Mașaeu Denislam ar fi transmis personal proiectul, totuși în registrele în care a fost înregistrată circulația proiectului, completat de alte persoane nu este semnalată vreo careva abatere de la normele legale. Mai mult, nici o probă nu confirmă cu certitudine faptul, că anume inculpatul ar fi transmis personal proiectul către Soltan Valeriu, acuzarea bazându-se pe presupuneri.

Cu referire la argumentul acuzării prin care se invocă faptul că responsabilitatea de la intrarea în instituție și până la final o poartă executorul, instanța de judecată reține, că prin reglementările invocate de apărare s-a demonstrat faptul că în cadrul instituției activau mai multe persoane, care aveau atribuții diferite și erau responsabile de segmentul lor, or nu era în responsabilitatea lui Mașaeu Denislam să înregistreze proiectele intrate, să le transmită contra semnătură, să noteze despre finalizarea examinării, aceste atribuții țineau de alte persoane.

Cu referire la argumentul acuzării prin care se invocă faptul că discuțiile dintre Soltan V. și Mașaeu Denislam erau amicale, instanța de judecată reține, că discuțiile dintre Soltan V. și Mașaeu Denislam erau pe linia de serviciu, iar materialele dosarului denotă faptul că Mașaeu Denislam nu avea careva atitudine negativă, ci se comporta colegial cu Soltan V., atitudinea negativă fiind camuflată de Soltan V.

Acestea fiind stabilite, instanța de judecată, analizând probele și apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, consideră că, vinovăția inculpatului Mașaeu Denislam nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu legea procesuală penală, motiv din care ultimul urmează a fi achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

În urma celor relatate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia că, Mașaeu Denislam urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (2), 324 alin. (4) din Codul penal, în temeiul prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

10. În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 12) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor.

În conformitate cu prevederile art. 197 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în scopul asigurării ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală, judecarea cauzei și executarea sentinței, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucție sau instanța, conform competenței, sânt în drept să aplice față de bănuित, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrângere, cum ar fi: măsuri asiguratorii în vederea garantării executării pedepsei amenzii.

Potrivit prevederilor art. 202 Cod de procedură penală, (1) Organul de urmărire penală din oficiu sau instanța de judecată, la cererea părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii. (2) Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii, constau în sechestrarea bunurilor mobile și imobile în conformitate cu art.203-210.

Conform prevederilor art. 204 alin. (2) din Codul de procedură penală, pentru a garanta executarea pedepsei amenzii pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă.

În conformitate cu prevederile art. 210 Cod de procedură penală, (1) Bunurile se scot de sub sechestru prin hotărârea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuțului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestru. Instanța de judecată, judecătorul de instrucție sau procurorul, în limitele competenței lor, ridică sechestrul asupra bunurilor și în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizația respectivă. (2) Organul de urmărire penală sau instanța de judecată este în drept să mențină bunurile sub sechestru și după încetarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau achitarea persoanei, în termen de o lună de la rămânerea definitivă a hotărârii respective. (3) Bunurile se scot de sub sechestru când persoana juridică a executat amenda de interes public stabilită în acordul judiciar de interes public și a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de judecată reține, că prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală a SIF a ARBI a CNA, Ruslan Grati din 18.12.2018 s-a dispus aplicarea sechestrului în scopul executării pedepsei amenzii, precum și pentru o eventuală confiscare specială, asupra mijloacelor bănești în sumă de *****ce aparțin cu drept de proprietate învinuitului Mașaev Denislam. (f. d. 197, vol. V)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 12-126/18 din 18.12.2018 s-a autorizat punerea sub sechestru, în scopul garantării executării pedepsei amenzii, precum și pentru a asigura o eventuală confiscare specială, asupra bunurilor care aparțin cu drept de proprietate în calitate de beneficiar efectiv învinuitului Mașaev Denislam, și anume mijloacelor bănești în sumă de ***** (f.d. 198-200, vol. V).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Grigore Niculiță, din 23 octombrie 2020 (f.d. 164, vol. VI) s-a dispus ridicarea parțială a sechestrului asupra mijloacelor bănești în sumă de ***** aplicat prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală a SIF a ARBI a CNA, Ruslan Grati din 18.12.2018 și autorizată prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 12-126/18 din 18.12.2018 cu restituirea învinuitului Mașaev Denislam a mijloacelor bănești în sumă de ***** și menținerea în continuare a sechestrului asupra mijloacelor bănești în sumă de 100 euro, ce aparțin cu drept de proprietate învinuitului Mașaev Denislam, pentru a asigura o eventuală confiscare specială.

Având în vedere prevederile legale citate supra, cât și din considerentul că instanța de judecată a ajuns la concluzia pronunțării unei sentințe de achitare, la caz decade

necesitatea menținerii sechestrului aplicat la data de 23 octombrie 2020 asupra mijloacelor bănești în sumă de 100 euro, ce aparțin cu drept de proprietate învinuitului Mașaev Denislam, pentru a asigura o eventuală confiscare specială, care urmează a se ridica după o lună de la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

11. Corpuri delict, acțiune civilă și cheltuieli judiciare - nu sunt.

12. Cu referire la prevederile art. 157 alin. (2) CPP, mijloacele materiale de probă urmează a se păstra la materialele cauzei penale.

13. În baza celor expuse, în temeiul art. art. 384-385, 390 alin. (1) pct. 3), 392-394, 396, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se achită Mașaev Denislam ***** de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 324 alin. (4) din Codul penal, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit dispoziției art. 390 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Se explică lui Mașaev Denislam ***** că potrivit prevederilor art. 66 alin. (2) pct. 34) din Codul de procedură penală, are dreptul să ceară și să primească repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată.

Se ridică sechestrul aplicat prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Grigore Niculiță, din 23 octombrie 2020 asupra mijloacelor bănești în sumă de 100 euro, ce aparțin cu drept de proprietate învinuitului Mașaev Denislam, pentru a asigura o eventuală confiscare specială, care urmează a se ridica după o (una) lună de la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Mijloacele materiale de probă urmează a se păstra la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței
Judecător
Cușcă Liliana